

ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน

Beauty from movement of community.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน Beauty from movement of community
ชื่อ	นาย ปกณัฒน์ นิมิตเอกอมร
รหัสนักศึกษา	57020479
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิกร คงคา

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนมากมายที่ความซุกซน วุ่นวายเพื่อให้เห็นถึงความงามที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาผ่านอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคนจึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีความเคลื่อนไหวที่ใช้กระบวนการทางด้านจิตรกรรมเพื่อสร้างความเคลื่อนไหวจากกลุ่มคนมากมายเพื่อสร้างความงามผ่านอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด “ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน”

เป็นการสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทางจิตรกรรม คือ การสร้างความเคลื่อนไหวจากภาพถ่ายไปสู่ความเคลื่อนไหวทางจิตรกรรม โดยนำภาพกลุ่มคนที่มีความซุกซน วุ่นวายมาประกอบสร้างขึ้นใหม่โดยใช้หลักองค์ประกอบศิลป์นั้นสร้างขึ้นมา เพื่อสร้างความงามและยังคงเหลือเค้าโครงของความจริงไว้ในบางส่วนของภาพ ข้าพเจ้าเปลี่ยนความรู้สึกของภาพด้วยกระบวนการทางจิตรกรรมสีน้ำมันเพื่อสร้างความงามความเคลื่อนไหวจากความเป็นภาพ ซึ่งผลงานมีทั้งหมด 3 ชิ้น

ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ผ่านการวิจิตคิด กระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลเทคนิควิธีการสร้างสรรค์จน สมบูรณ์เป็นที่น่าพึงพอใจและนำเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยการเขียนเอกสารวิทยานิพนธ์อย่างเป็นลำดับขั้นตอนรวมไปถึงการแก้ปัญหาและการพัฒนาผลงานเพื่อเป็นการแสวงหาลักษณะเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. การแสดงวิเคราะห์รูปทรงอิสระเรขาคณิตของเค้าโครงสถาปัตยกรรม	29
29. ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของสถาปัตยกรรม	30
30. ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของกลุ่มคนที่กำลังเคลื่อนไหว	30
31. ภาพตัวอย่างการวิเคราะห์สีของจิตรกรรมสีน้ำมัน	31
32. ภาพตัวอย่างการวิเคราะห์น้ำหนัก	31
33. ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของกลุ่มคน	32
34. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน	33
35. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่ 1	34
36. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 1	34
37. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 1	35
38. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 1	35
39. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 1	36
40. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน	37
41. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่ 2	37
42. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 2	38
43. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 2	38
44. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 2	39
45. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 2	39
46. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน	40
47. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่ 3	41
48. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 3	41
49. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 3	42
50. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 3	43
51. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 3	43
52. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 1	48
53. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 2	49
54. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 3	50

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเป็นคนที่โตในเมืองจึงได้พบเห็นกลุ่มคนมากมายอยู่ตั้งแต่เด็ก ๆ จึงเป็นความคุ้นชินเวลาเจอกลุ่มคนมากมายจึงชอบไปตามสถานที่ต่างๆที่มีกลุ่มคนมากมายในสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้ไปมันทำให้รู้สึกไม่เหงารู้สึกเห็นคนอื่นได้สนุกไปกับการทำกิจกรรมที่เขาได้ทำต่างกับบางคนที่ไม่ค่อยชอบเวลาที่มีกลุ่มคนมากมายมันทำให้รู้สึกอึดอัดวุ่นวายเวลาได้พบเจอ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าจึงสนใจกลุ่มคนในสถานที่ต่างๆ อาทิเช่น ห้างสรรพสินค้า งาน (Event) ตลาดทั่วไป ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีกลุ่มคนไปกันอย่างมาตลอดเวลาจนบางทีมันทำให้พื้นที่นั้นมีความแออัดมีความขรุขระวุ่นวายจากกลุ่มคนที่มากันอย่างมากมายแต่ในความแออัดความขรุขระวุ่นวายนั้นมันทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นกลุ่มคนที่เดินกัน ไปมาใช้ง่ายซื้อของกินอาหารต่างๆโดยการกระทำเหล่านั้นมันมีความงามซ่อนอยู่จากที่ข้าพเจ้าได้เห็น ได้รู้สึกจากสถานที่จริงและได้เห็นอยู่บ่อยครั้งเมื่อได้ไปในสถานที่นั้นก็ยังคงมีความรู้สึกมีชีวิตชีวาที่มีความสนุกสนานมีความเคลื่อนไหวต่างทิศทางกันที่น่าสนใจ

ข้าพเจ้าประทับใจในความเคลื่อนไหวและสื่อออกมาผ่านงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรมเพื่อแสดงเค้าโครงของเดิมที่มีอยู่แต่ใช้อารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปแบบ(Abstract) ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วย สี และลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไป ตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกรับอิทธิพลในการใช้ทัศนคติและความพยายามในการทำให้สมจริงมากที่สุด ขณะที่ศิลปะของวัฒนธรรมนอกทวีปยุโรปถูกเข้าถึงและแสดงให้เห็นแนวทางอันหลากหลายในการอธิบายทัศนคติประสบการณ์ของตัวศิลปิน จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนรู้สึกถึงความต้องการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่ ซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเทคโนโลยี, วิทยาศาสตร์ และปรัชญา ต้นตอที่ทำให้ศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะของตนเองนั้นมีหลากหลาย และสะท้อนให้เห็นสภาพก่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมและปัญญาในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมยุโรปในขณะนั้น ศิลปะนามธรรม ศิลปะไร้รูปแบบตายตัว ศิลปะไร้รูปธรรม และศิลปะไม่แสดงลักษณะ คือศิลปะที่เกี่ยวข้องกันอย่างหลวมๆ แม้ในความหมายเชิงลึกอาจมีความแตกต่างกันก็ตาม ศิลปะนามธรรมชี้ให้เห็นการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรค์ภาพให้มีความสมจริงของวงการศิลปะ การวาดภาพโดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย, บางส่วน หรืออาจจะแสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่

ศิลปะที่พยายามจะทำให้มีองศาที่มากที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบและการใช้สีซึ่งมีความเด่นสะดุดตา ก็อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่จะพบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสังขนิม) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้ง ทั้งศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตและศิลปะนามธรรมแบบพลิวไหลมักจะมีความเป็นนามธรรมโดยสมบูรณ์อยู่บ่อยครั้ง และหนึ่งในพัฒนาการอันหลากหลายของศิลปะที่กลายมาเป็นศิลปะนามธรรมบางส่วน เช่น ศิลปะคิดโฟวิสต์ที่เน้นการใช้สีแบบผิดแปลกอย่างจงใจและเด่นชัด หรือลัทธิคิวบิสม์ที่เน้นการทำให้รูปแบบการวาดภาพสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตจริงผิดแปลกไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด

จึงสร้างความเคลื่อนไหวจากความซุกมุ่นวุ่นวายไปสู่ความงามด้วยการที่ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์(Expression) ลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) คือ ขบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มขึ้นในเยอรมนีเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้คือการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา” (being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์ และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form) ซึ่งหมายถึง มุมมองหรือความคิดเห็นของบุคคล โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความเชื่อ หรือความต้องการ ซึ่งอาจตรงข้ามกับความเป็นจริงก็ได้และฟิวเจอร์ริสม์(futurism)เกิดขึ้นในอิตาลี โดยมีหลักการเน้นในเรื่องความเคลื่อนไหวแสดงความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน มีการนำหลักวิทยาศาสตร์ในเรื่องความเร็วมาเขียนเป็นจังหวะซ้ำๆกันเพื่อสร้างความเร็วให้มองเห็นได้ ศิลปินลัทธินี้ปฏิเสธความเพื่อฝัน แต่ยกย่องการเคลื่อนไหวของร่างกายและวัตถุ มีการเขียนภาพแบบลัทธิคิวบิสม์ แต่มีจุดประสงค์แสดงความเคลื่อนไหวคือทำให้เกิดลักษณะนามธรรมที่เรียกว่า ความเร็วและการผันแปรที่มองเห็นได้ เป็นศิลปะ ที่ได้สำแดงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อภาพไปสู่ความเคลื่อนไหวที่เกิดจากกลุ่มคนแต่ยังคงเหลือเค้าโครงของความเป็นสถาปัตยกรรมพวกข้าวของเครื่องใช้เพื่อจะรับรู้ถึงสถานที่นั้นๆแต่กลุ่มคนข้าพเจ้าได้สร้างความเคลื่อนไหว(movement)เข้าไปให้มันได้ถ่ายทอดความงามจากตัวของกลุ่มตนเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความงามของกลุ่มคนที่มีความซุกซนวุ่นวายโดยกระบวนการจิตรกรรมสีน้ำมันเพื่อสะท้อนทัศนคติต่อกลุ่มคนที่มีความซุกซนวุ่นวายของข้าพเจ้า
2. ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความงามทางจิตรกรรมในเทคนิค (Brushstroke)
3. เพื่อค้นหาแนวทางและเทคนิคในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัวและเป็นแนวทาง ในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอกลุ่มคนมากมายที่มีความแออัดความซุกซนวุ่นวายนั้นมันทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามที่ซ่อนอยู่ภายในกิจกรรมที่กลุ่มคนเหล่านั้น ได้ทำข้าพเจ้าจึงหยิบมาทำในรูปแบบ กึ่งนามธรรม
2. แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเป็นแนวทางแบบ กึ่งนามธรรม (semi abstract)
3. กรรมวิธี จิตรกรรมสีน้ำมัน
จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 250 x 191 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 250 x 161 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 270 x 165 เซนติเมตร

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิต่าง ๆ ทางศิลปะ

2.2.1 ลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์ (Expressionism)

ในยุคสมัยใหม่มีลัทธิทางศิลปะเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งลัทธิต่างๆอาจจะเกิดจากวิถีชีวิตของคนในสังคมการเมืองอารมณ์ต่างๆ โดยมีหลายลัทธิที่เป็นลัทธิที่แสดงออกถึงสภาพความจริงของสังคมหนึ่งในลัทธิที่มีอิทธิพลต่อคนในสังคมคือเอ็กเพรสชันนิสม์(Expressionism)

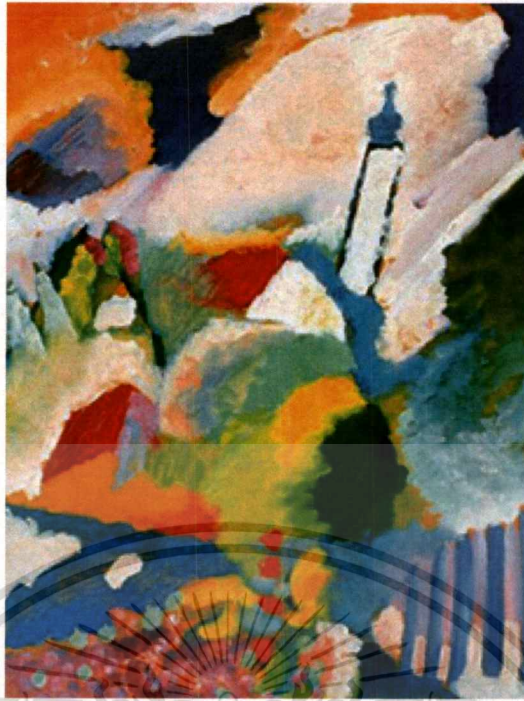
เอ็กเพรสชันนิสม์หรือลัทธิสำแดงพลังอารมณ์หรือ ลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) คือขบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มขึ้นในเยอรมนีเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้คือการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา” (being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์ และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form)ซึ่งหมายถึง มุมมองหรือความคิดเห็นของบุคคล โดยเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความเชื่อ หรือความต้องการซึ่งอาจตรงข้ามกับความจริง

เอ็กเพรสชันนิสม์ปรากฏในงานศิลปะหลายรูปแบบที่รวมทั้ง จิตรกรรม, วรรณกรรม, การละคร, ภาพยนตร์, สถาปัตยกรรม และ ดนตรี และมักจะเป็นคำที่มีนัยยะถึงอารมณ์รุนแรงภายใน (angst) และในช่วงเวลาเดียวกันกับที่กลุ่มโฟวิสม์ อุบัติขึ้นที่ฝรั่งเศสและเยอรมัน ก็มีกลุ่มเอ็กเพรสชันนิสม์เกิดขึ้นมาใหม่เหมือนกัน ศิลปินที่มีชื่อเสียง เช่น รูโอด (Rouault) โคคอสคา (Kokoschka) เดียโก ริเวรา (Diego Rivera) และ บลูม (Blume)

โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลแนวคิด คตินิยมจาก ฟาน กอห์ก และ โกลแกงโดยตรงนั่นคือการแสดงออกถึงอารมณ์ภายในอันเร้าร้อนรุนแรง การใช้สีและการตัดเส้นรอบนอก เพื่อให้รูปทรงเด่นชัดและแข็งกร้าว พวกเขาสะท้อนแนวคิดที่เกี่ยวกับสังคม และความเป็นจริงในสังคม ความประทับใจในธรรมชาติขาดฉับพลันทั้งความรู้สึกรุนแรง บ้าระห่ำ เกลียดชัง ทารุณ ความเจ็บปวดทางร่างกาย ทรมาน น่าเกลียดน่ากลัว เป็นการมองโลกในแง่ร้าย มีความเชื่อมั่น แสงสี การรับรู้โลกภายนอก ตอบสนองด้วยความรู้สึกของตนเอง(ศิลปะอัตวิสัย)ต่างจากโฟวิสม์ ซึ่งพวกเขาคิดว่าศิลปกรรมของยุโรปโดยทั่วไปมีแนวโน้มการแสดงออกไปในด้านที่หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับความจริง ศิลปินต่างเสแสร้งและปิดบังโลกแห่งความเป็นจริง คำนี้ถึงความงามแต่อย่างเดียว ทำให้มันดูสง่าเป็นของเข้าใจยาก ศิลปินทั้งสองกลุ่มไม่ได้ยึดแนวทางดั้งเดิม เรียกว่า พวกเขามีความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความงามทางศิลปะก็ว่าได้ แล้วหันมาเสนองานที่กล้าเผชิญหน้าตรงๆระหว่างโลกและมนุษย์แต่การแสดงออกของทั้งสองกลุ่มก็มีแนวทางแตกต่างกับโฟวิสม์

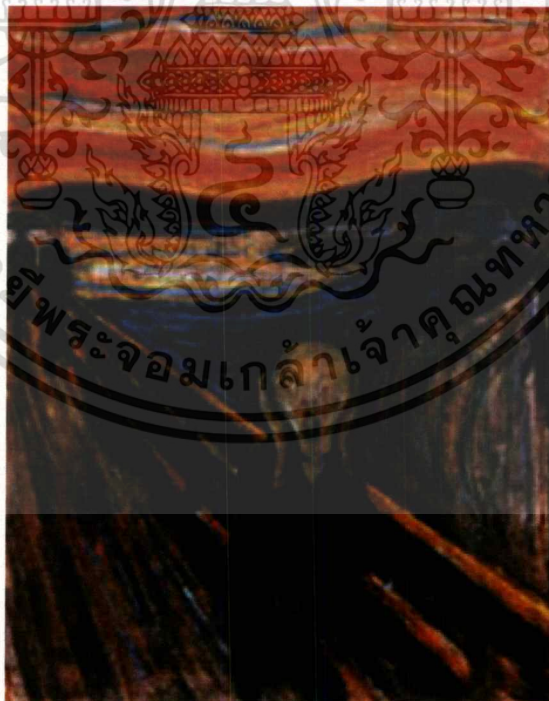
เราอาจจะสรุปได้ง่ายๆว่า ศิลปะแบบเอ็กเพรสชันนิสม์ เป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึก หรืออารมณ์ที่รุนแรง โดยยึดหลักความจริงของสังคม สังคมที่โหดร้าย ไม่เพื่อฝัน อีกทั้งใช้สีที่ฉูดฉาดเพื่อแสดงอารมณ์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งต่างจากลัทธิโฟวิสม์ ที่เน้นไปในทางเพื่อฝัน ปิดบังความจริงที่โหดร้าย ด้วยการเน้นไปที่ความงดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่2 Murnau with Church ของ Wassily Kandinsky 1910

ที่มา: https://angiegroupp.wordpress.com/2016/03/26/%E0%B8%

ภาพที่3 The Scream โดย Edvard Munch (1893)

ที่มา: <https://angiegroupp.wordpress.com/2016/03/26/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2..2.2 ลัทธิฟิวเจอริซึม (futurism)

เกิดขึ้นในอิตาลีโดยมีหลักการเน้นในเรื่องความเคลื่อนไหวแสดงความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันมีการนำหลักวิทยาศาสตร์ในเรื่องความเร็วมาเขียนเป็นจังหวะซ้ำๆกันเพื่อสร้างความเร็วให้มองเห็นได้ ศิลปินลัทธินี้ปฏิเสธความเพื่อฝัน แต่ยกย่องการเคลื่อนไหวของร่างกายและวัตถุมีการเขียนภาพ

แบบลัทธิคิวบิซึม แต่มีจุดประสงค์แสดงความเคลื่อนไหวคือทำให้เกิดลักษณะนามธรรมที่เรียกว่าความเร็วและการผันแปรที่มองเห็นได้เป็นศิลปะการเขียนภาพแบบลัทธิฟิวเจอริซึมลักษณะการเขียนภาพที่แสดงถึงเกี่ยวกับความเจริญทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของวัตถุและสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับนครเมืองและสิ่งก่อสร้างต่างๆเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิต

Filippo T. Marinetti

ผลงานชิ้นแรกๆ ที่ทำให้มารินเนตติเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง คือ "คำแถลงการณ์ฟิวเจอริซึม" แสดงถึงความไม่พอใจต่อรูปแบบทางการเมืองและศิลปะ แบบเก่าๆ โดยชื่นชมในเทคโนโลยี เครื่องยนต์ และความเป็นอุตสาหกรรม ซึ่งในทัศนะของเขาสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวแทนแห่งชัยชนะทางด้านเทคโนโลยีของมนุษย์ที่มีเหนือธรรมชาติ

แนวคิดฟิวเจอริซึมของมารินเนตตินั้น ได้กลายมาเป็นที่ยอมรับของศิลปินอิตาลีรุ่นใหม่ เช่น อุมแบร์โต บอชโซนิ, คาร์โล คาร์รา, จีโน เซเวรีนิ โดยพวกเขาได้ร่วมกันออกแถลงการณ์เกี่ยวกับจิตรกรฟิวเจอริซึมในปี ค.ศ. 1910 มารินเนตติยังได้มีโอกาสเดินทางไปบรรยายแนวคิดฟิวเจอริซึมทั้งในรัสเซียและอังกฤษซึ่งถือว่ามียุทธพลอย่างมากต่อการทำงานของศิลปินในกระแสฟิวเจอริซึมของทั้งสองประเทศในเวลาต่อมา

Umberto Boccioni

ฟิลิปโป ตอมมาโซ มารินเนตติ (22 ธันวาคม ค.ศ. 1876 – 2 ธันวาคม ค.ศ. 1944) เป็นนักเขียนและกวีชาวอิตาลี เขาเป็นที่จดจำในฐานะผู้ก่อตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวทางศิลปะใน กระแสฟิวเจอริซึม ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในอิตาลี มารินเนตติได้รับการศึกษา ในอะเล็กซานเดรีย ก่อนที่จะย้ายมาศึกษาวิชากฎหมายที่ปารีส อย่างไรก็ตามงานเขียนของเขานั้นมียุทธพลต่อความคิดของศิลปินอิตาลีในช่วงเวลานั้นเป็นอย่างมาก และเขายังเป็นหนึ่งในผู้ที่ให้การสนับสนุนเบนิโต มุสโสลินี อีกด้วย อุมแบร์โต บ็อคโซนิ (19 ตุลาคม ค.ศ. 1882 - 17 สิงหาคม ค.ศ. 1916) การเขียนแถลงการณ์ของประติมากรรมลัทธิฟิวเจอริซึมของเขาที่ตีพิมพ์ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1914 เป็นการเปิดความรู้อันน่าพิศวงและกายภาพเข้าไปในประติมากรรมอันไม่เป็นที่รู้จัก มาก่อนในช่วงเวลานี้ แต่น่าเสียดายมากผลงานของเขาระหว่างปลาย ค.ศ. 1912-1913 ถูกทำลายรวมทั้งชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดสมัยนั้นเป็นที่รู้จักกันเพียงผ่านภาพถ่าย

ภาพที่ 4 "Horse and Rider or Red Rider (Il cavaliere rosso)"

ที่มา: <http://finratirat.blogspot.com/2015/02/Futurism.html>

ภาพที่ 5 abstract speed + sound 1913-1914

ที่มา : <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ลัทธิแอ็บสแตรคเอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism)

ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (อังกฤษ: abstract expressionism) เป็นขบวนการศิลปะที่เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเริ่มต้นจากเหตุการณ์ระตําระสายก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้นำไปสู่การอพยพลี้ภัยของศิลปินหนุ่มสาวจากยุโรปไปยังสหรัฐอเมริกา ในไม่ช้าศิลปินกลุ่มนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนงานศิลปะในสหรัฐอเมริกาให้เคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็ว ศิลปินที่ก่อกระแสงานศิลปะที่เรียกกันว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมด้วยความที่กระแสศิลปะนี้เกิดในนิวยอร์ก ศิลปินกลุ่มดังกล่าวจึงได้รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า "สกุลนิวยอร์ก" (New York School)

วลี "Abstract Expressionism" นำมาใช้เป็นครั้งแรกในประเทศเยอรมนีในปี ค.ศ. 1919 ในนิตยสาร Der Sturm ซึ่งเป็นนิตยสารภาพแนวสำแดงพลังอารมณ์ (expressionism) ส่วนในสหรัฐอเมริกา อัลเฟรด บาร์ (Alfred Barr) เป็นคนแรกที่ใช้คำนี้ในปี ค.ศ. 1929 เพื่ออธิบายงานของวาซีลี คันดินสกี และต่อมาในปี ค.ศ. 1946 นักวิจารณ์ศิลปะชื่อ รอเบิร์ต โคตส์ (Robert Coates) ก็ได้นำมาใช้เรียกผลงานของฮันส์ ฮอฟมันน์ ลงในนิตยสารนิวยอร์กเกอร์

ศิลปินในกระแสนี้ได้พัฒนารูปแบบจิตรกรรมแบบอเมริกันจากอิทธิพลบางประการของลัทธิบาศกนิยม (cubism) และลัทธิเหนือจริง (surrealism) มาสู่การใช้กรรมวิธีในการวาดภาพตามทฤษฎีสวนตัว สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดร่วมสำคัญของงานจิตรกรรมที่ศิลปินอเมริกันได้จุดกระแสความเคลื่อนไหวขึ้นในนครนิวยอร์กระหว่างทศวรรษที่ 1940-1950 ก็คือการรวมเอาการแสดงออกทางอารมณ์อันเข้มข้นเข้ากับลักษณะงานนามธรรมเฉพาะตน

ความเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มแรกเรียกว่า "กัมมันตจิตรกรรม" (action painting) เช่น งานของแจ็กสัน พอลล็อก, วิลเลียม เดอโกนิงที่มุ่งแสดงออกทางอากัปกิริยาขณะทีวาดภาพ กับอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า "จิตรกรรมสนามสี" (colour-field painting) เช่น งานของมาร์ก รอทโก, บาร์เนตต์ นิวแมน และคลิฟฟอร์ด สติลล์ ที่มุ่งถ่ายทอดด้วยอารมณ์ความรู้สึก

ในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1930-1940 ทั่วโลกประสบปัญหามากมาย ทั้งวิกฤตเศรษฐกิจ การเหยียดผิว การปกครองแบบเผด็จการ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ความพินาศจากระเบิดปรมาณู ทำให้สังคมโลกและสังคมอเมริกันตั้งคำถามกับระบบคุณค่าแบบเดิม ๆ ไม่ว่าจะป็นมนุษยธรรม วิทยาศาสตร์ หรือในเรื่องของเหตุผล กระแสลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมจึงเกิดขึ้นในฐานะป็นงานศิลปะที่แสดงออกถึงความเป็นขบถต่อระบบคุณค่าเดิม ๆ และตั้งคำถามต่อสิ่งเหล่านั้น

การที่จะให้คำจำกัดความของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะการแบ่งประเภทของผลงานว่ามาจากลัทธิหรือกระแสใด เกิดขึ้นโดยการจัดการของนักวิจารณ์และนักประวัติศาสตร์ศิลปะ ซึ่งต่างจากศิลปินที่ไม่ต้องการถูกกำหนดกรอบว่าผลงานของเขาจะต้องเป็นไปในแนวทางไหน ศิลปินที่ถูกเรียกว่าเป็นลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม แต่ละคนต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ได้รับอิทธิพลและเทคนิคมาจากลัทธิก่อนหน้านี้นี้แตกต่างกันไป เช่น เทคนิคการเขียนภาพของ ศิลปินในลัทธิเหนือจริงที่เรียกว่า "การเขียนภาพแบบกระแสดำนึก" (écriture automatique) ซึ่ง หมายถึงการปล่อยให้ภาพวาดหรือตัวอักษรเล่นไหลไปตามกระแสดำนึกโดยไม่มีการตัดทอนหรือ ลบแก้ไข ใดๆ ทั้งสิ้น ก็นำไปสู่เทคนิคการหยดสีอย่างฉับพลันลงบนผ้าใบที่วางบนพื้นของแจ็กสัน พอลล็อก ซึ่งเป็นศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมที่มีชื่อเสียงที่สุด ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ แนวนามธรรมจึงถูกนำมาใช้กับผลงานที่มีลักษณะแตกต่างกันของศิลปินหลายคนซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในนิวยอร์ก แม้แต่งานที่อาจไม่ใช่งานนามธรรมและไม่ใช่งานสำแดงพลังอารมณ์ ก็อาจถูก เรียกว่าลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน จึงอาจกล่าวโดยรวมว่าศิลปะลัทธิ สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมเป็นงานนามธรรมที่เสนอการแสดงออกทางความคิดเรื่องจิต วิญญาณ จิตใต้สำนึก และจิตใจ ซึ่งตั้งคำถามต่อระบบคุณค่าแบบเดิม ๆ สิ่งที่จะบ่งบอกว่าเป็น ลักษณะของงานสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมมีเพียงความนิยมในการใช้ผืนผ้าใบขนาดใหญ่ เขียนภาพ ซึ่งเป็นภาพนามธรรมที่มีการแสดงอารมณ์ออกมารุนแรงเท่านั้น

ในปี ค.ศ. 1947 แจ็กสัน พอลล็อก ได้พัฒนาเทคนิคการวาดภาพชิ้นใหม่ที่เรียกว่า "กัมมันต จิตรกรรม" (action painting) โดยได้รับการช่วยเหลือจากที แครสเนอร์ ภรรยาของเขา เทคนิคที่ว่านี้ ใช้วิธีการหยดสีลงบนผืนผ้าใบที่วางอยู่บนพื้นหรืออาจใช้สีจากกระป๋องโดยตรง พอลล็อกสร้างงาน อย่างเป็นตัวของตัวเองสูงและมีลักษณะฉับพลัน (improvise) วิธีหนึ่งของเขาที่มีชื่อเสียงมากคือ การ เดินรำไปรอบ ๆ ผืนผ้าใบแล้วหยดสีลงไป โดยการกระทำเช่นนี้เขาอ้างว่าเป็นการกระตุ้นสิ่งที่อยู่ภายใน ของเขา (inner) ลงไปสู่ผืนผ้าใบด้วยตรง ซึ่งเป็นรูปแบบของภาพวาดอัตโนมัติหรือจิตใต้สำนึก พอล ล็อกได้ทำลายขนบของศิลปะอเมริกันลง เขามุ่งประเด็นทั้งหมดไปที่สิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยงานที่มี สเกลขนาดใหญ่และการกลวิธีในการสร้างรูปลักษณ์ได้กลายมาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

สำหรับลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมความจริงของภาพวาดนั้นตรงไปตรงมาและ เป็นการแสดงออกอย่างรวดเร็ว ด้วยวิธีการของศิลปินที่ถ่ายทอดแรงกระตุ้นภายในของเขาออกมา ภาพวาดกลายเป็นเหตุการณ์ (event) ละคร (drama) ของการเปิดเผยตัวเอง นี่เป็นแนวคิดของกัมมันต จิตรกรรม แม้ว่าวิลเลียม เดอ โกนิง จะอยู่ในกลุ่มเดียวกับพอลล็อก แต่งานของเขานั้นแตกต่างออกไป ทั้งในด้านเทคนิคและสุนทรียศาสตร์ ในงานชุด Women series of six paintings ช่วงปี ค.ศ. 1950-1953 เขาวาดภาพหญิงสาวที่มีความสูงขนาดสามในสี่ นี่เป็นงานที่เป็นรูปเป็นร่าง แต่ใน ขณะเดียวกันเขาก็ยังสร้างงานในรูปแบบนามธรรมด้วย อย่างไรก็ตามเขามีความเชื่อที่แรงกล้า เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายในของศิลปินเช่นเดียวกับพอลล็อกและอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างนั้นก็สามารถ ถูกอ่านได้โดยผู้ชม

ศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมที่อยู่ในกลุ่มกัมมันตจิตรกรรมมักอาศัยวิธีการที่ เรียกว่า "ภาวะอัตโนมัติ" (automatism) ในการสร้างงาน ภาวะอัตโนมัติได้ปลดปล่อยจินตนาการ ของศิลปิน ทำให้เขาสามารถค้นหาสภาวะความเป็นสากลจักรวาลภายในตัวเขาซึ่งซ่อนอยู่ในจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้สำนึกได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังทำให้ศิลปินสามารถแสดงออกได้ด้วยความคิดที่กล้าเสี่ยงกล้าทดลองด้วยวิธีการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้เกิดรูปทรงที่มีพลังเคลื่อนไหว ก่อให้เกิดการให้น้ำหนักต่อวิธีของการวาดภาพมากกว่าเดิม และที่สำคัญคือทำให้เกิดการค้นพบภาษาใหม่ในการแสดงออกที่เป็นต้นแบบไม่ซ้ำใคร

นักทฤษฎีศิลปะให้ความเห็นว่าวิธีการทำงานจิตรกรรมของพอล ล็อกเป็นการขยายขอบเขตการเขียนอัตโนมัติของลัทธิเหนือจริง เขาควบคุมเหตุการณ์ (สถานการณ์) บนผ้าใบ แต่เห็นได้ชัดเจนว่าเขาไม่ได้ควบคุมลักษณะการเกิดรูปร่างใด ๆ บนผืนผ้าใบ ดังที่เขาได้กล่าวว่า เป็นการปล่อยให้พลังและการเคลื่อนไหวที่มองเห็นได้ (Energy and motion made visible) ทำงาน พอล ล็อกมีความเชื่อว่าเขาวาดภาพออกมาจากจิตใต้สำนึก (painting out of the unconscious)

การปลดปล่อยจิตใต้สำนึกออกมาสำหรับศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ได้แก่ การเขียนภาพสด ๆ (improvisation) และการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันที (spontaneous gesture) ซึ่งน่าจะได้รับอิทธิพลบางประการจากลัทธิเหนือจริง ซึ่งศิลปินพยายามหาวิธีที่ความบังเอิญจะมีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาทมากที่สุดในงานศิลปะ วิธีการหนึ่งที่เรียกว่า "ภาพทาบสี" (decalcomania) นั้น คล้ายกับการเล่นสนุกกับสีของเด็กนักเรียน โดยการนำเอากระดาษหรือผ้าใบที่ระบายสีไว้มาประกบกันแล้วดึงออกมา ก็จะได้พื้นผิวหน้าที่ไม่ได้คาดหวังมาก่อนเกิดขึ้น แม้เราจะสามารถคาดเดาผลได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผลจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป ซึ่งนับว่าการควบคุมของมนุษย์ก็ได้ถูกลดความสำคัญลงไปอย่างมาก เช่นเดียวกับพอล ล็อกและฟรานซ์ ไลดน์ ที่ถือว่าความสดฉับพลันเป็นหัวใจสำคัญ แรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์เป็นสิ่งเดียวที่จะปลดปล่อยพลังแห่งธรรมชาติ ความกลมกลืนที่แท้จริงเกิดจากการทำงานของพลังจากแรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์นั่นเอง

เทคนิค "จิตรกรรมสนามสี" (color-field painting) ได้รับการพัฒนาภายหลังจากเทคนิคกัมมันตจิตรกรรม และเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม จิตรกรรมสนามสีปรากฏในคริสต์ทศวรรษที่ 1940-1950 โดยหลากหลายศิลปิน เช่น มาร์ก รอทโก, คลิฟฟอร์ด สติลล์, บาร์เนตต์ นิวแมน เทคนิคจิตรกรรมสนามสีมีวิธีการที่นุ่มนวลกว่า โดยแรงกระตุ้นที่อยู่เบื้องหลังนั้นคือภาพสะท้อนและการใช้สมองในการสร้างลักษณะของภาพอย่างเรียบง่ายด้วยจินตนาการและสร้างผลสะท้อนทางอารมณ์ รอทโก, นิวแมน รวมไปถึงคนอื่น ๆ อธิบายว่า ความปรารถนาของพวกเขาคือ "ความสูงสุด" (sublime) มากกว่าความสวยงาม (beautiful) ด้วยรูปแบบของการใช้สีที่มีลักษณะจุดนิยม (minimalism) ของพวกเขา ที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะปลดปล่อยศิลปินจากข้อจำกัดจากความทรงจำทั้งหมด รวมไปถึงการโหยหาอดีต ตำนาน และปรกรณ์ต่าง ๆ ที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของจิตรกรรมตะวันตก

ภาพที่ 6 ภาพจิตรกรรมของพอลลิค็อก

ที่มา: [https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%](https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%97)

2.2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมกึ่งนามธรรม

ภาพที่ 7 ผลงานของ ปาโบลปิกัสโซ่

ที่มา : [https://www.google.co.th/search?q=%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%](https://www.google.co.th/search?q=%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%97)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากจิตรกรรมกึ่งนามธรรมศิลปะกึ่งนามธรรม(Semi Abstract)เป็นศิลปะที่เริ่มบิดเบือนไปจากศิลปะแบบเหมือนจริง ด้วยการตัดทอนรูปทรงของจริงให้อยู่ในรูปแบบเรียบง่าย แต่ยังมีเค้าโครงที่เหมือนจริงหลงเหลือ อยู่ให้รู้ว่าเป็นรูปอะไร การสร้างศิลปะกึ่งนามธรรมนี้จะต้องมีจินตนาการในการสร้างสรรค์งาน เพื่อให้ผลงานมีรูปแบบที่แตกต่าง น่าสนใจ รวมทั้งให้อารมณ์และความรู้สึก ไม่จำเจทั้งเนื้อเรื่องและรูปแบบจะไม่ชัดเจนเหมือนศิลปะแบบเหมือนจริง ดังนั้นผู้ชมงานศิลปะประเภทนี้จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรมด้วยคุณค่าของงานจะเน้น โครงสร้างองค์ประกอบสีที่แปลก น่าสนใจ ตื่นเต้น และแนวความคิดหลายด้าน หลายทางที่ผู้ชมต้องจินตนาการด้วย

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพที่ 8 ศิลปิน อุมแบร์โต โบชชีโอนี

ที่มา: https://www.google.co.th/search?rlz=1C1CHBF_enTH785TH785&biw=1366&bih=637&

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มศิลปินฟิวเจอริสม์ อุมแบร์โต โบชชีโอนี ศิลปะแนว ฟิวเจอริสม์ (Futurism) อุมแบร์โต บ็อชชีโอนี (Umberto Boccioni) เกิดวันที่ (19 ตุลาคม พ.ศ. 2425 - 17 สิงหาคม 2459) เป็นจิตรกรและประติมากรแห่งอิตาลี เขาช่วยให้รูปร่างสุนทรียะปฏิตติของการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วเป็นหนึ่งในตัวเลขหลักของ แม้จะมีชีวิตสั้นของเขาวิธีการของเขาไปแบบไดนามิกของรูปแบบและการถอดรหัสของศิลปินนำมวลแข็งหลังจากการตายของเขา ผลงานของ

เขาถูกจัดขึ้นโดยพิพิธภัณฑ์ศิลปะสาธารณะหลายแห่งและในปีพ. ศ. 2531 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมโทรโพลิแทนในนิวยอร์กได้จัดทำผลงานย้อนหลัง 100 ชิ้น

Umberto Boccioni เกิดเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2425 ใน Reggio Calabria บิดาของเขาเป็นลูกจ้างของรัฐบาลรองลงมาจากแคว้นโรมานยาในภาคเหนือและงานของเขารวมถึงการมอบหมายงานใหม่ ๆ ทั่วอิตาลี ครอบครัวย้ายไปทางเหนืออีกครั้งและ Umberto และพี่สาวของเขา Amelia เติบโตขึ้นมาใน Forlì (Emilia-Romagna), Genoa และสุดท้าย Padua ตอนอายุ 15 ปีในปีพ.ศ. 2440 Umberto และบิดาย้ายมายังคาตาเนียซิซิลีซึ่งเขาจะจบการศึกษา บางครั้งหลังจากปีพ. ศ. 2441 เขาย้ายไปอยู่ที่กรุงโรมและศึกษาศิลปะที่เมือง Scuola Libera del Nudo จาก Accademia di Belle Arti di Roma

ที่รู้จักกันน้อยเกี่ยวกับปีของเขาในกรุงโรมพบในอัตชีวประวัติของเพื่อนของเขา Gino Severini (1883-1966) ที่เรียกคืนการประชุมของพวกเขาในปี 1901 และความสนใจร่วมกันใน Nietzsche การจลาจลประสบการณ์ชีวิตและสังคมนิยม งานเขียนของ Boccioni ในเวลานี้ได้แสดงถึงการผสมผสานกันของความโกรธและการประชดที่จะกลายเป็นลักษณะชีวิตตลอดไป ธรรมชาติที่สำคัญและเป็นกบฏของพระองค์และความสามารถทางปัญญา โดยรวมจะมีส่วนอย่างมากต่อการพัฒนาขบวนการลัทธิ หลังจากการสร้างพื้นฐานของทักษะการศึกษาศิลปะผ่าน Impressionism ทั้งเขาและ Severini กลายเป็นนักเรียนของ Giacomo Balla (1871-1958) ซึ่งเป็นจิตรกรที่มุ่งเน้นไปที่เทคนิค Divisionist สมัยใหม่ภาพวาดที่มีการแบ่งมากกว่าสีผสมและทำลายพื้นผิวที่ทาสี ลงในเขตของจุดและลายจุด Severini เขียนว่า "มันเป็นโชคที่ยอดเยี่ยมสำหรับเราที่ได้พบกับชายคนหนึ่งซึ่งทิศทางของพวกเขาคือการตัดสินใจของทุกอาชีพของเรา"

ในปีพ. ศ. 2449 เขาย้ายไปปารีสสั้น ๆ ซึ่งเขาได้ศึกษารูปแบบอิมเพรสชันนิสต์และโพสต์อิมเพรสชันนิสต์ก่อนที่จะไปเยือนรัสเซียเป็นเวลา 3 เดือนรับมุมมองเกี่ยวกับความไม่สงบทางการเมืองและการปราบปรามของรัฐบาล กลับไปอิตาลีในปี 1907 เขาได้เรียนวาดสั้น ๆ ที่ Accademia di Belle Arti of Venice ครั้งแรกเขาได้แวะไปที่ Famiglia Artistica ซึ่งเป็นสังคมสำหรับศิลปินในเมืองมิลานในปีค. ศ. 1901 Boccioni ย้ายไปอยู่ที่เมืองมิลานในปี ค.ศ. 1907 ที่นั่นในช่วงต้นปี ค.ศ. 1908 เขาได้พบกับจิตรกร Divisionist Gaetano Previati ในช่วงต้นปีพ. ศ. 2453 เขาได้พบกับ Filippo Tommaso Marinetti ผู้ซึ่งได้เผยแพร่ Manifesto del Futurismo ("Manifesto of Futurism") ในปีที่แล้ว ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2453 Boccioni กับ Balla คาร์โล Carrà ดุยกิริสโซ Russolo และ Severini ลงนามแถลงการณ์เดอ pittori futuristi ("ประกาศของจิตรกรลัทธิ") และ 8 มีนาคมเขาอ่านแถลงการณ์ที่ Politeama Chiarella ละครในตูริน Boccioni กลายเป็นนักทฤษฎีหลักของขบวนการศิลปะ "เฉพาะเมื่อ Boccioni, Severini และอีกไม่กี่คนอื่น ๆ เดินทางไปปารีสและเห็นสิ่งที่ Braque และ Picasso ได้ทำไม่ได้เคลื่อนไหวเริ่มต้นที่จะใช้รูปจริง." นอกจากนี้เขายังตัดสินใจที่จะเป็นประติมากรหลังจากที่เขาไปเยี่ยมชมสตูดิโอต่างๆในกรุงปารีสในปีพ.ศ. 2455 รวมถึงพวก Georges

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Braque, Alexander Archipenko, Constantin Brâncuși, Raymond Duchamp-Villon, August Agero และ Medardo Rosso ในปี 1912 เขาได้จัดแสดงภาพวาดร่วมกับนักคิดลัทธิชาวอิตาเลียนคนอื่น ๆ ที่ Galerie Bernheim-Jeune และในปีต่อไปก็กลับไปแสดงผลงานประติมากรรมของเขาที่ Galerie La Boétie: ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความละเอียดของสิ่งที่ Boccioni เคยเห็นในปารีส อาจมีผล Cubist ประติมากร Duchamp - Villon โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ภาพที่ 9 The City Rises 1911 oil on canvas อุมแบร์โต โบชชีโอนี

ที่มา: <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%A7%E0%B9%80%>

ศิลปินเน้นการสร้างงานจากภาพถ่ายสู่ความเคลื่อนไหวทางจิตรกรรมภาพที่ศิลปินนำมาคือภาพม้าพศที่กำลังวิ่งชนกลุ่มคนแตกกระเจิงดูแล้วซุสหมุนวนววยโดยเส้นตีแปร่งเป็นเส้นๆในการสร้างความเคลื่อนไหวนั้นเสมือนกับมันกำลังเคลื่อนไหวอยู่จริงๆแต่ยังคงเค้าของความเป็นจริงอยู่

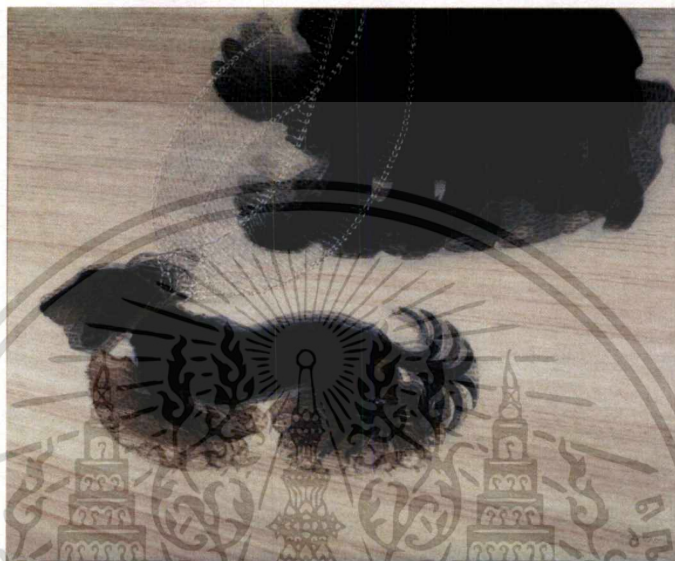
ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิคจากศิลปินคนนี้โดยใช้เส้นแปร่งของศิลปินเข้ามาช่วยในการสร้างภาพความเคลื่อนไหว

ได้รับอิทธิพลจากศิลปิน จีอาโกโม บัลลา (Giacomo Balla) ศิลปะแนว กึ่งนามธรรม

จาโกโม บัลลา (อิตาลี: Giacomo Balla) ศิลปินชาวอิตาลี ซึ่งถือได้ว่าเป็นจิตรกรที่สำคัญที่สุดของลัทธิฟิวเจอริสม์คนหนึ่ง เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย ทั้งงานจิตรกรรม ประติมากรรม การออกแบบ ที่มีบทบาทอย่างมาก อีกทั้งมีช่วงเวลาการทำงานตามแนวทางฟิวเจอริสม์ยาวนานที่สุดเกิดเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ.1871 ที่เมืองตูริน ซึ่งเป็นเมืองหลวงของแคว้นปีเอมอนเต (พิคมอนต์) ซึ่งเป็นเขตการปกครองหนึ่งใน 20 แคว้นของประเทศอิตาลี เป็นลูกชายของนักเคมี และช่างภาพมือสมัครเล่น เมื่อบัลลามีอายุได้เพียง 8 ปี พ่อของเขาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียชีวิตลง ทำให้ครอบครัวตกอยู่ในสภาวะยากลำบาก ในปี ค.ศ.1883 เพื่อที่จะช่วยเหลือแม่ บัลลา จึงเริ่มทำงานโดยการเป็น lithographer(ช่างทำภาพพิมพ์หิน) ดังนั้นความสนใจทางด้านศิลปะของเขานั้น ได้ถูกกระตุ้นมาตั้งแต่วัยเยาว์ ในปี ค.ศ. 1891 เขาได้เรียนในระยะสั้นๆ ที่ Accademia Albertina และ Liceo artistico ในตูริน ได้จัดแสดงงานศิลปะเป็นครั้งแรกภายใต้การอุปถัมภ์ของสมาคมศิลปะในเมืองของเขา ต่อจากนั้นได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยตูริน

ภาพที่ 10 Dynamism of a dog on a Leash 1912 oil on canvas 90*110 cm

ที่มา: <https://themomentum.co/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%>

ศิลปินเน้นการสร้างงานจากภาพถ่ายสู่ความเคลื่อนไหวทางจิตรกรรมภาพที่ศิลปินนำมาคือภาพหมากับขาของผู้หญิง โดยเส้นตีแปร่งเป็นเส้นๆ ในการสร้างความเคลื่อนไหวนั้นเสมือนกับมันกำลังเคลื่อนไหวอยู่จริงๆ แต่ยังคงเค้าโครงความเป็นจริงอยู่

ข้าพเจ้ารับแรงบันดาลใจและแนวความคิดจากศิลปินที่สร้างความเคลื่อนไหวจากจิตรกรรม

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้านำภาพกลุ่มคนมากมายที่มีความซุกมุ่นวุ่นวายมาสร้างความเคลื่อนไหวสู่จิตรกรรมเพื่อสร้างความงามขึ้นจากความซุกมุ่นวุ่นวายที่เกิดขึ้นของกลุ่มนั้น โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกเข้าไปในการแสดงออกด้วยการใช้สีแปร่งเข้าไปควบคุมในการสร้างสรรค์ให้มีความเคลื่อนไหวและใช้ชุดสีจากความเป็นจริงซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากลัทธิเอ็กเพรสชันนิสม์(expressionism)และฟิวเจอริสม์(futurism)แต่ยังคงเหลือเค้าโครงความเป็นจริงอยู่เพื่อให้รู้สึกถึงสถานที่นั้นๆ ที่เกิดเรื่องราวรวมไปถึงกลุ่มคน

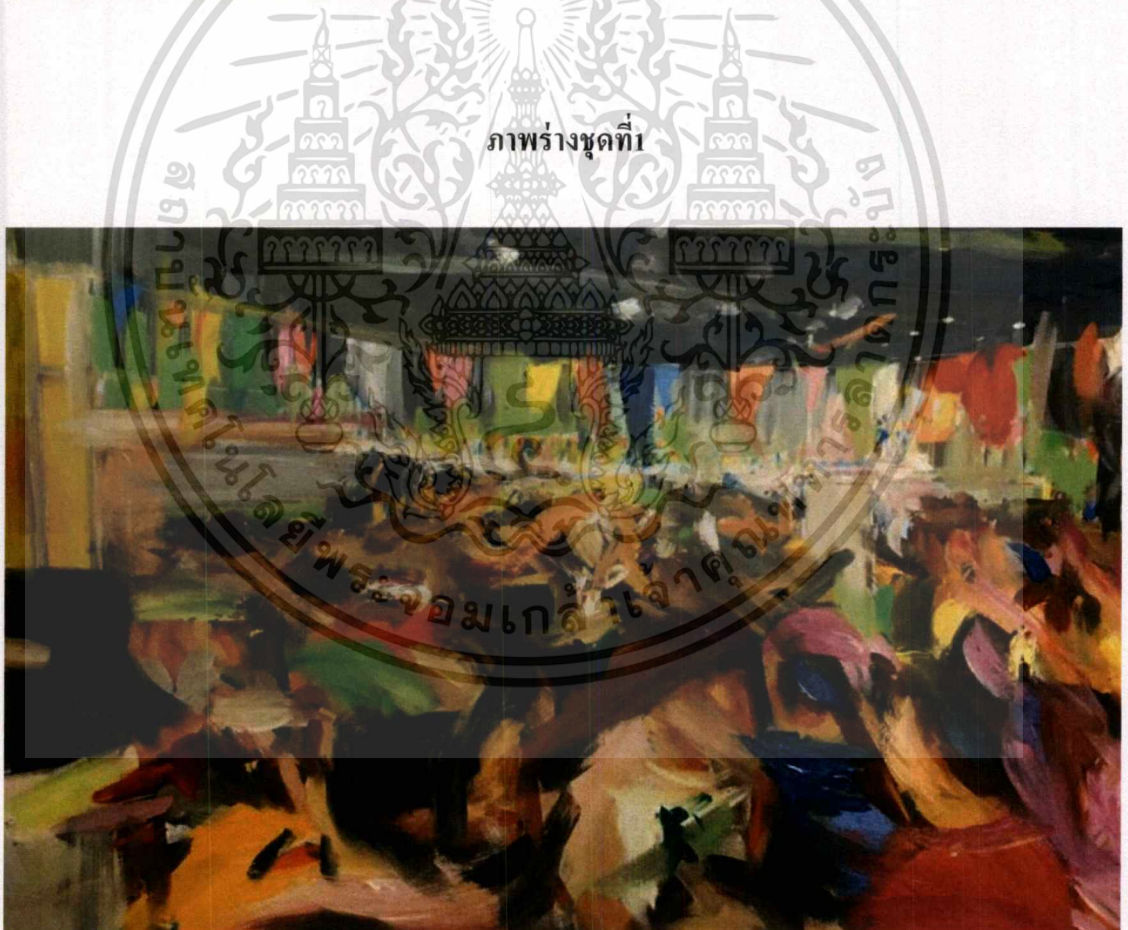
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

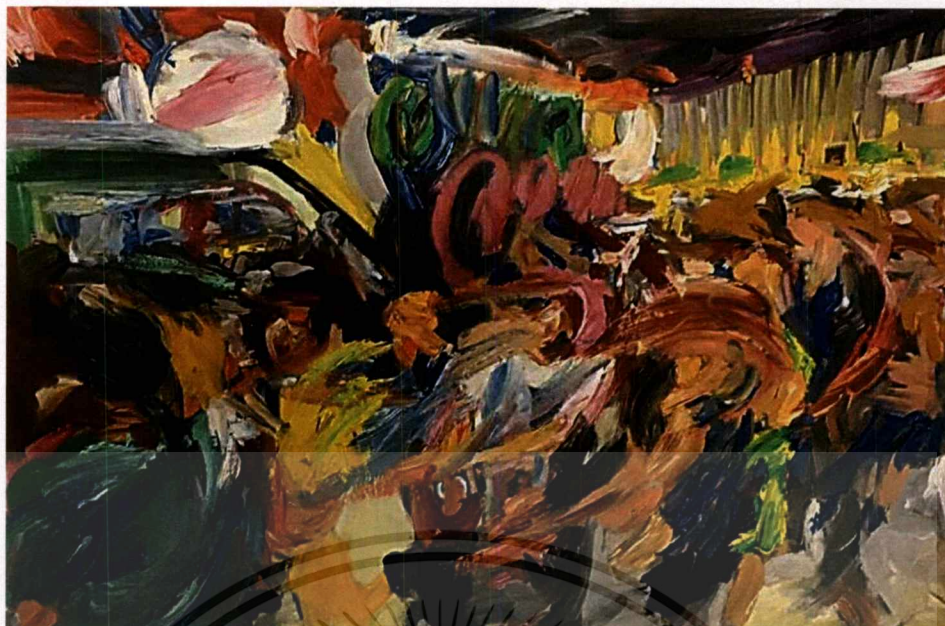
ข้าพเจ้าดำเนินงานด้วยการเริ่มคิดและทบทวนจากสิ่งใกล้ตัวสิ่งที่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ร่วมและสิ่งที่เป็นปัจจุบัน โดยข้าพเจ้าได้เห็นถึงกลุ่มคนมากมายที่ข้าพเจ้าจะพบได้บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้ไปเที่ยวหรือไปเดินเล่นตามสถานที่ห่างสรรพสินค้า ตลาด วัด เทศกาลต่างๆ กลุ่มคนมากมายนี้มันก็เป็นปัญหาต่อสถานที่จนทำให้เกิดความซุลมุนวุ่นวายความแออัดคนส่วนใหญ่มักจะไม่ชอบเพราะมันทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดอึดอัดไม่สบายแต่ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามที่เกิดขึ้นจากกลุ่มคนเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงได้สร้างด้วยวิธีการทางจิตรกรรมจากภาพถ่ายที่หนึ่งให้ความเคลื่อนไหวที่เสมือนกับเคลื่อนไหวอยู่จริงแต่คงเค้าความเป็นจริงอยู่ให้รู้สึกถึงสถานที่นั้นๆรวมไปถึงกลุ่มคน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

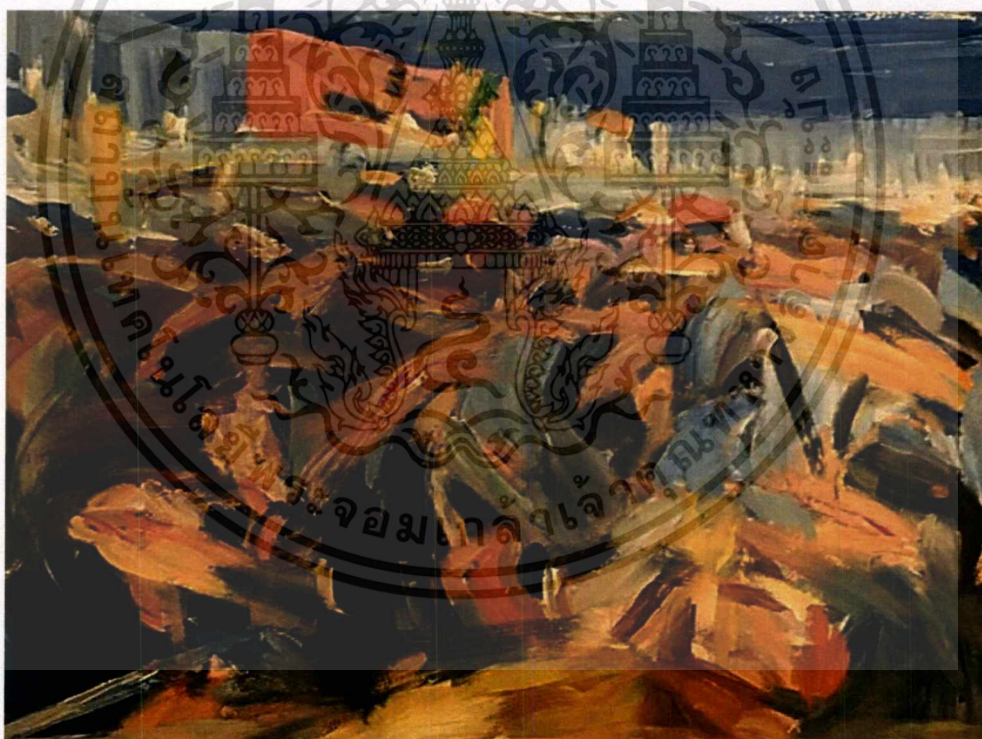

ภาพที่ 11 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่12 ภาพร่างชิ้นที่2

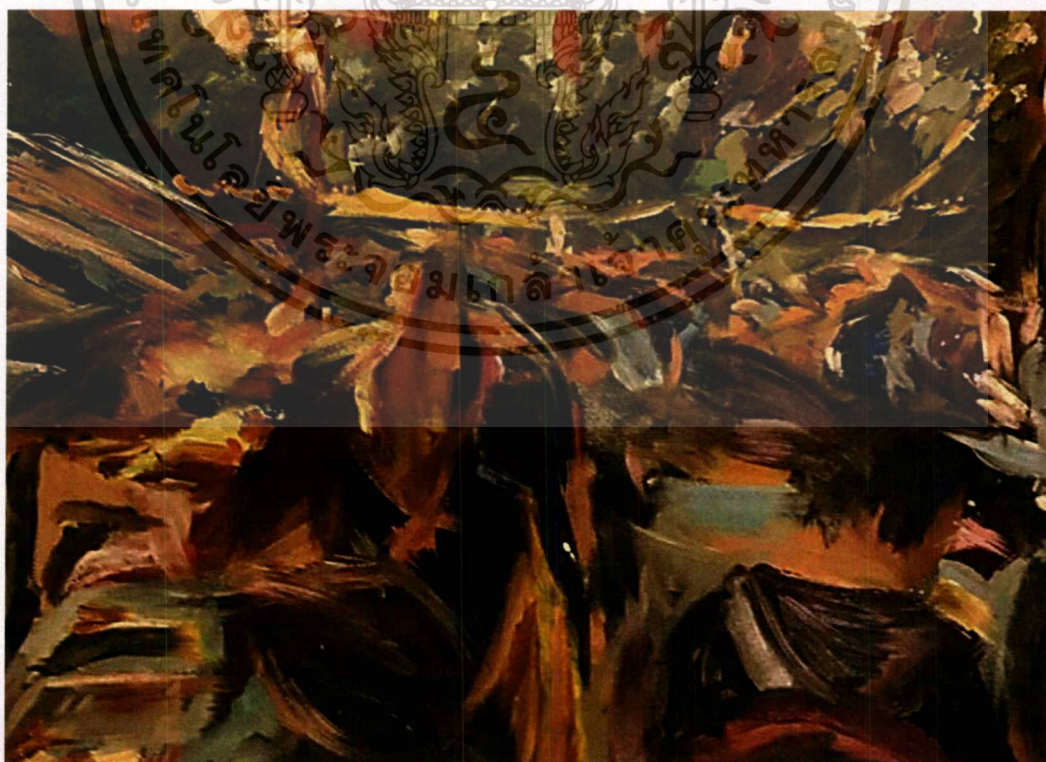
ภาพที่13 ภาพร่างชิ้นที่3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

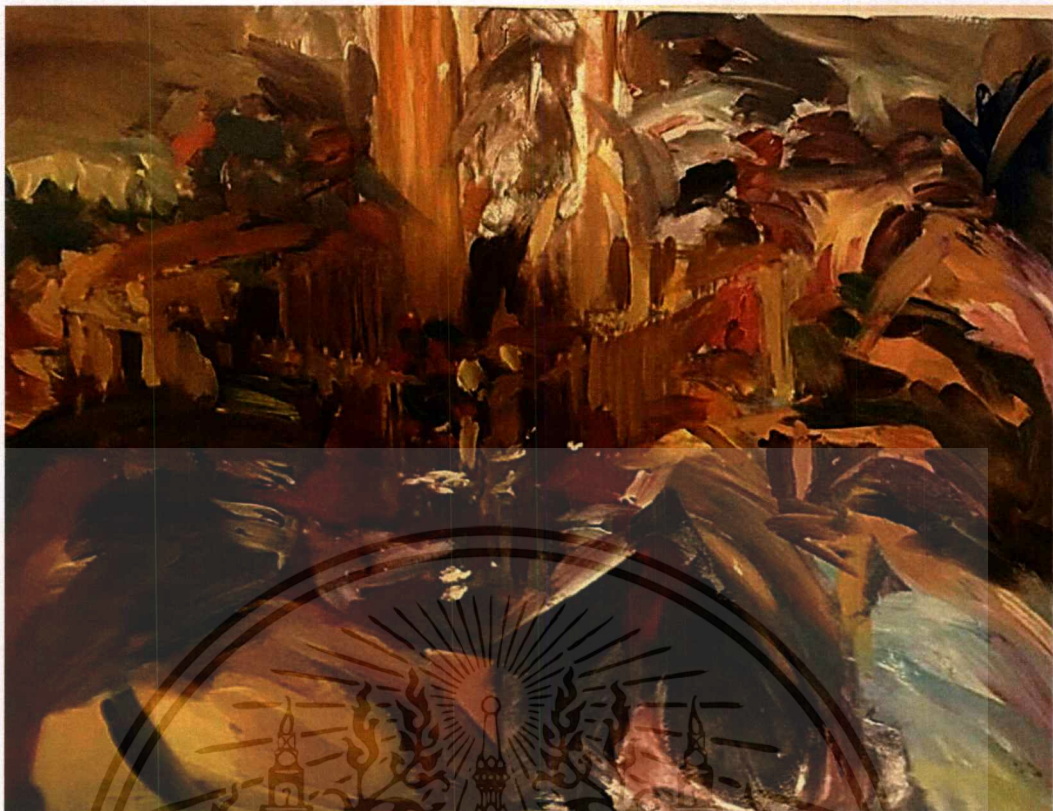

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างชั้นที่ 4
(เป็นภาพที่นำไปสร้างสรรค์จริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชิ้นที่2

ภาพร่างในแต่ละชิ้นนั้นจะมีเนื้อหาโดยรวมคือ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนที่สร้างความขุทมนุ่นวุ่นวายแต่ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามของกลุ่มคนเหล่านั้นข้าพเจ้าจึงได้นำมาสร้างความงาม ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากกลุ่มคน โดยใช้ชุดสีที่เกิดขึ้นจริงจากภาพและยังเหลือเค้าโครงความจริงไว้อยู่ให้ได้รู้สึกว่ามีที่มาคืออะไร

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างแต่ละชิ้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาพร่างชุดนี้มาจากที่แปรงมันเท่ากันไปหมดมุมมองเดิมๆและเค้าโครงมันไม่รู้เลยว่าที่มาคืออะไรและภาพที่นำมาทำส่วนใหญ่คล้ายๆกันมันไม่มีความแตกต่างจึงเป็นปัญหาโดยรวมของชุดนี้

ข้าพเจ้าได้ภาพร่างชิ้นที่4ไปทำงานเพราะมีระยะที่มันลึกเข้าไปและชุดสีสวยได้รู้ว่ามีที่มาที่ไปคืออะไรจึงหะในการจัดการต่อความเคลื่อนไหวที่มีทิศทางที่รู้สึกได้ข้าพเจ้าจึงได้ถูกนำไปสร้างสรรค์ในศิลปินนิพนธ์ “ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน”

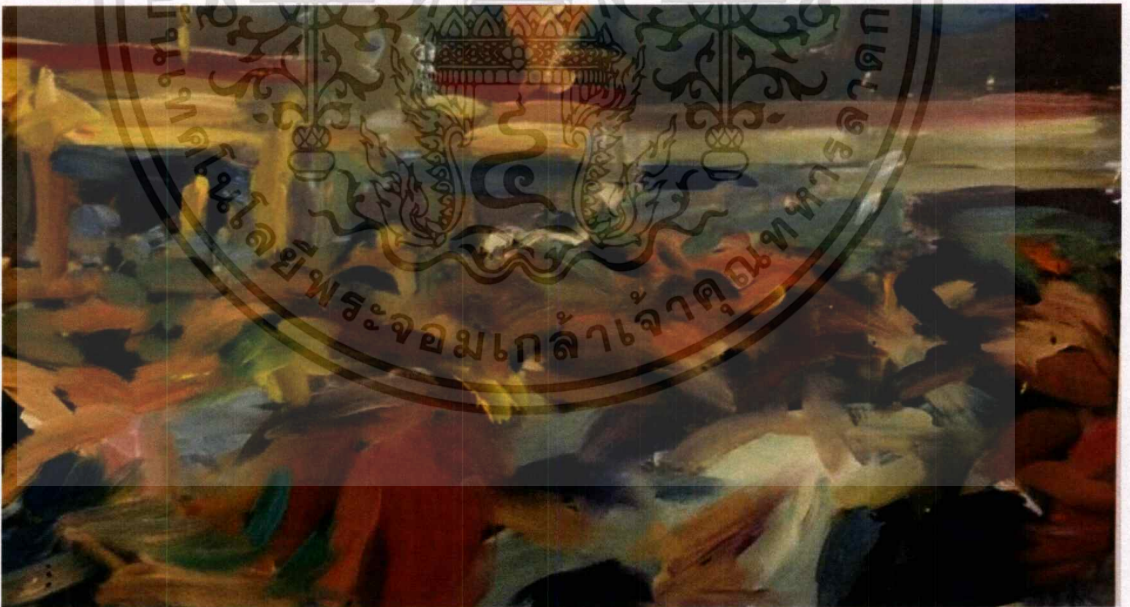
ภาพร่างชุดที่3

ภาพที่19 ภาพร่างชิ้นที่1

ภาพที่20 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่21 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ชั้นที่3

ภาพร่างในแต่ละชั้นนั้นจะมีเนื้อหาโดยรวมคือ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนที่สร้างความสุขม่วนวายแต่ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามของกลุ่มคนเหล่านั้นข้าพเจ้าจึงได้นำมาสร้างความงาม ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากกลุ่มคน โดยใช้ชุดสีที่เกิดขึ้นจริงจากภาพและยังเหลือคำโครงการความจริงไว้เพื่อให้ได้รู้สึกว่ามีที่มาคืออะไร

ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างแต่ละชั้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาพร่างชุดนี้มาจากที่แปร่งมันเท่ากัน ไปหมดมมมมมมมมมมและเค้าโครงการมันไม่รู้เลยว่ามันมีที่มาคืออะไรและภาพที่นำมาทำส่วนใหญ่คล้ายๆกันมันไม่มีความแตกต่างจึงเป็นปัญหาโดยรวมของชุดนี้

ข้าพเจ้าได้ภาพร่างชั้นที่4ไปทำงานเพราะมีระยะที่มันลึกเข้าไปและชุดสีสวยได้รู้ว่ามันมีที่ไปที่ไปคืออะไรจึงหะในการจัดการต่อความเคลื่อนไหวมีทิศทางที่ดีรู้สึกได้ข้าพเจ้าจึงได้ถูกนำไปสร้างสรรค์ในศิลปนิพนธ์“ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน”

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างชิ้นที่4มาขยายเป็นภาพที่นำไปสร้างสรรค์ผลงานในศิลปะนิพนธ์ ด้วยวิธีการทางจิตรกรรม โดยข้าพเจ้าจะอธิบายกระบวนการสร้างสรรค์งานเพื่อให้เห็นถึงกรรมวิธี เทคนิคที่ข้าพเจ้าใช้และลำดับการทำงานของข้าพเจ้าเองซึ่งข้าพเจ้าเลือกกรรมวิธีทางจิตรกรรม (Painting) เพราะเป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ชัดเจนที่สุด ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้แยกแยะขั้นตอนและรายละเอียดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ดังขั้นตอนต่อไปนี้

กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจากเทคนิคทางจิตรกรรม (Painting)

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน * ผ้าแคนวาส (Canvas)

* สีน้ำมัน (Oil paint)

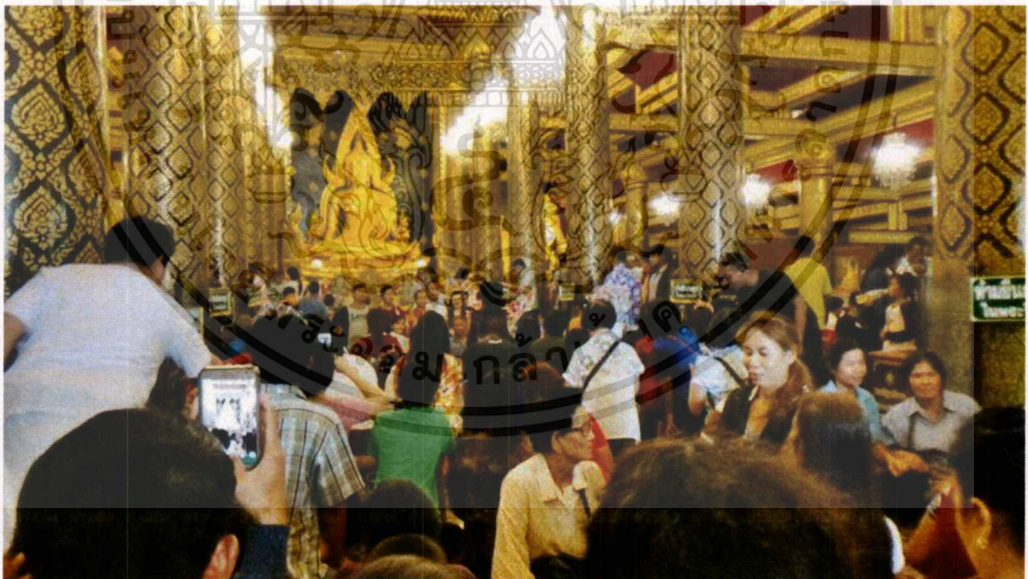
* น้ำมันลินสีด (Linseed oil or Flaxseed oil)

* พู่กัน (Paintbrush)

* ทินเนอร์ (Thinner)

* แปรงทาสี (Paint brush)

1. การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเริ่มแรกจากการนำภาพกลุ่มคนชุลมุนวุ่นวาย

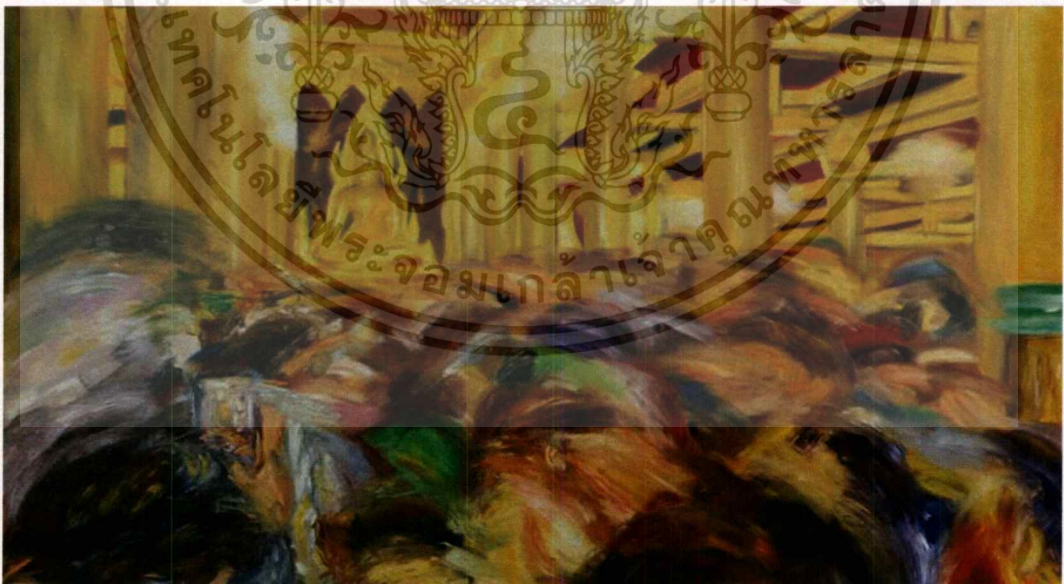
ภาพที่23 ภาพถ่ายกลุ่มคนในวัด

2. นำไปสร้างจังหวะความเคลื่อนไหวให้เกิดทิศทางเพื่อค้นหาความเป็นไปได้ความรู้สึกอารมณ์

ภาพที่ 24 ภาพสเกตกลุ่มคนในวัด

3. นำไปสร้างเป็นผลงานจริง

ภาพที่ 25 ภาพงานจริงที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน” ชุดนี้จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุ และส่วนของการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้นจะเป็นการวิเคราะห์รายละเอียดของภาพโดยวิเคราะห์จาก เส้น รูปทรง พื้นผิว สี น้ำหนัก และที่ว่าง โดยทัศนธาตุทั้งหมดนี้เมื่อถูกประกอบรวมกันจะทำให้เกิดเป็นองค์ประกอบศิลป์

ส่วนของการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์จะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งวิเคราะห์ในส่วนของ ความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น ความเคลื่อนไหว ซึ่งจุดประสงค์ในการวิเคราะห์ผลงานทั้งหมดนั้นเพื่อให้เข้าใจถึงการสร้างสรรค์ผลงาน โดยละเอียดและเพื่อพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน” เป็นผลงานจิตรกรรมในรูปแบบของจิตรกรรมสีน้ำมันที่มีความเป็นรูปแบบของความเคลื่อนไหวความเอ็กเพรสชัน

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เรื่องราวของศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับรอบตัวข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้าที่มีทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่ได้ไปเที่ยวได้พบเห็นพบปะกับกลุ่มคนจำนวนมากในทุกๆครั้งที่ข้าพเจ้าได้ออกไปเที่ยวหรือออกไปซื้อข้าวของเครื่องใช้ได้เจอกับกลุ่มคนมากมายที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่อกลุ่มคน

4.1.2 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาผลงานนั้นจะเป็นกลุ่มคนจำนวนมากมากที่อัดอัดชุดมุนวุ่นวายแต่ความรู้สึกของข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนนั้น

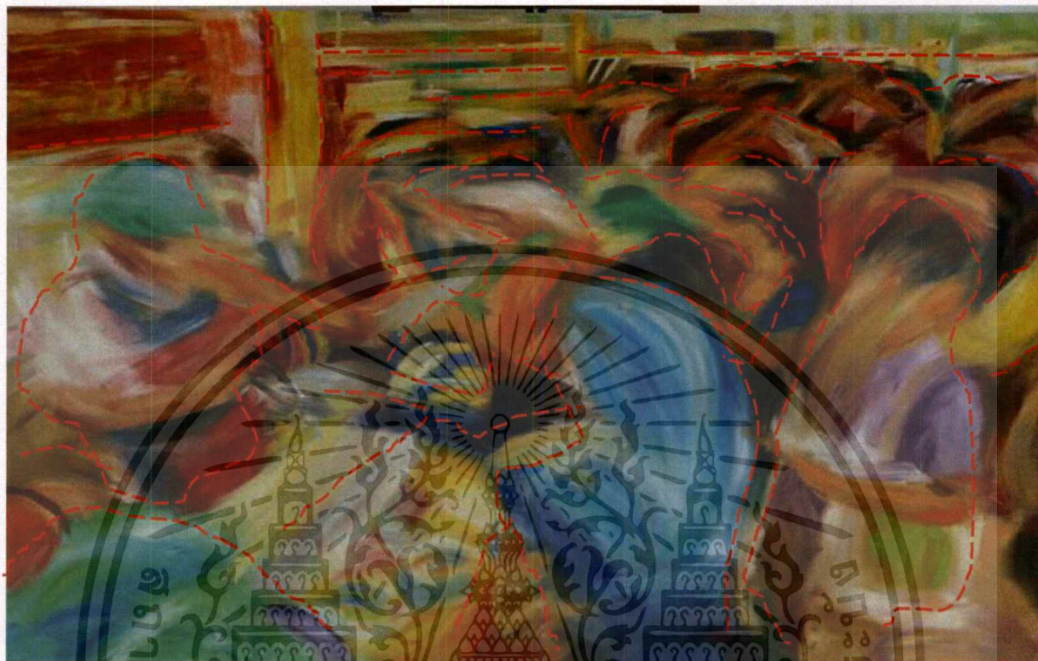
4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางจิตรกรรมในรูปแบบของความเคลื่อนไหวแบบกึ่งนามธรรมแต่ยังคงเค้าโครงความเป็นจริงอยู่และใช้กระบวนการทางสีน้ำมันในการแสดงออกเป็นผลงาน

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

สำหรับการวิเคราะห์ทัศนธาตุ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2 เพียงชั้นเดียว เพราะผลงานทั้งชุดศิลปนิพนธ์นี้มีรูปแบบและการใช้ทัศนธาตุใกล้เคียงกัน

เส้น(LINE)

ภาพที่ 26 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นที่กำหนดขอบเขตรูปทรง ตัวอย่างผลงานชั้นที่ 1

เส้นงานศิลปะชั้นนี้ เป็นตัวกำหนดขอบเขตรูปทรงของความเคลื่อนไหวเป็นเส้นรูปร่างความเคลื่อนไหวกลุ่มคนและคน

รูปทรง (Forms)

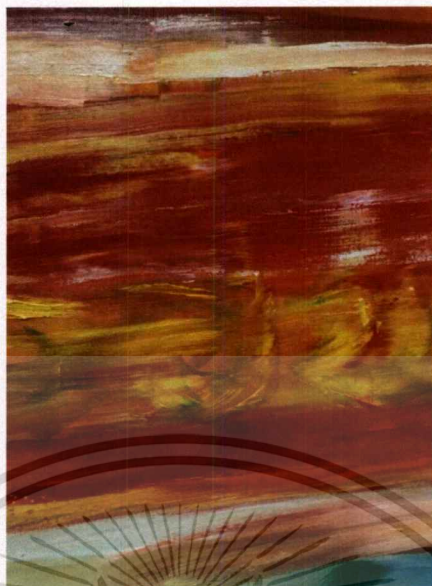
ภาพที่27 การแสดงวิเคราะห์รูปทรงอิสระของภาพกลุ่มคน

ภาพที่28 การแสดงวิเคราะห์รูปทรงอิสระเรขาคณิตของเค้าโครงสถาปัตยกรรม

รูปทรงในงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จะมีรูปทรง2รูปแบบ คือรูปทรงอิสระของภาพกลุ่มคน และรูปทรงเรขาคณิตของภาพเค้าโครงสถาปัตยกรรม ซึ่งรูปทรงอิสระของภาพกลุ่มคนนั้นจะให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหวสั่นไหวไปตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนที่กำลังเดินอยู่เคลื่อนไหวอยู่ใน ส่วนของรูปทรงอิสระเรขาคณิตของสถาปัตยกรรมจะเป็นเหลี่ยมเป็นสันกว่า

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่29 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของสถาปัตยกรรม

ภาพที่30 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิวของกลุ่มคนที่กำลังเคลื่อนไหว

ศิลปินพริษฐ์คนนี้จะมียพื้นผิว 2 รูปแบบ คือพื้นผิวของกลุ่มคนที่เขียนด้วยวิธีทางจิตรกรรม นั้นมีความเป็นพื้นผิวแบบคลุมเคลือไม่ชัด แต่พื้นผิวของสถาปัตยกรรมที่ไม่ได้เคลื่อนไหวจะมีพื้นผิวที่มีความหนาของเนื้อสีทะชัดเจนให้ความรู้สึกนิ่ง

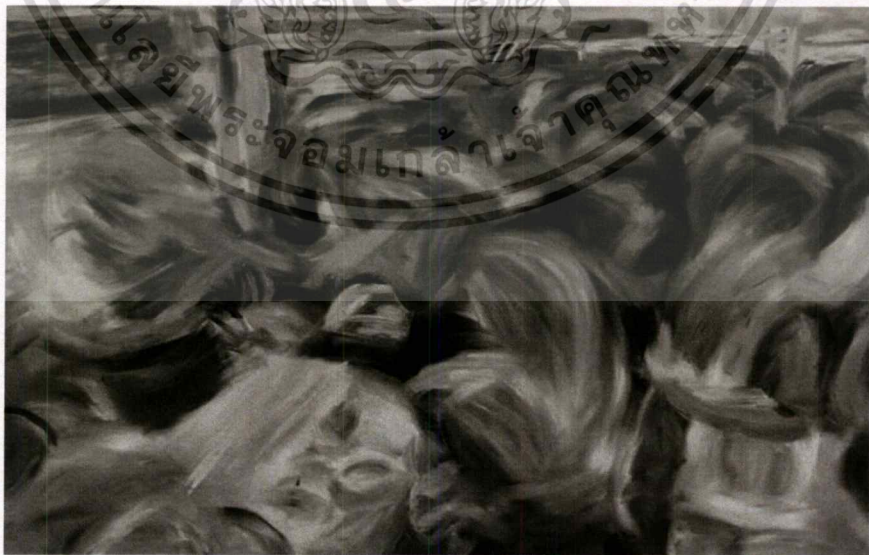
สี (Color)

ภาพที่31 ภาพตัวอย่างการวิเคราะห์สีของจิตรกรรมสีน้ำมัน

สีของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะมีลักษณะที่เป็นสีของความจริงจากภาพรูปถ่ายดูตรงข้ามมีการตัดกันของสี มีทั้งสีวรรณะร้อนและเย็น ภาพรวมของสีในงานจะเป็นสีที่ดูสว่าง สบายตา สีของกลุ่มคนที่มีความสดใส ทำให้ดึงดูดความสนใจของผู้รับชมได้ และส่วนที่มีมวลปริมาตรซึ่งเป็นสีของกระบวนการจิตรกรรมสีน้ำมัน โดยใช้เทคนิคเกรียง

น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่32 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องของน้ำหนักของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะมีลักษณะน้ำหนักให้น้ำหนักแสงเงาครบถ้วน เนื่องจากเป็นภาพจากรูปถ่ายด้วยและต้องการใช้น้ำหนักที่ครบถ้วนเพื่อความสมจริงในตัวเองที่ถ่ายทอดฟีลลิ่ง (feeling) มากจากภาพถ่ายของกลุ่มคนด้วยเนื่องค่าน้ำหนักที่ครบถ้วนจึงทำให้ภาพมีความกลมกลืนของภาพ

ที่ว่าง(Space)

ภาพที่33 ภาพแสดงการวิเคราะห์ที่ว่างของกลุ่มคน

ที่ว่างในชิ้นงานนั้นจะไม่ใช่การเว้นว่างหรือพื้นที่ว่างที่พื้นที่เยอะแต่เป็นที่ว่างมีส่วนน้อยจึงทำให้ความรู้สึกแน่นอัดอัดขุขุมนุ่นวุ่นวายเนื่องกลุ่มคนจำนวนมากจึงทำให้ที่ว่างในชิ้นงานนั้นมีความน้อยหรือแทบจะไม่มีเลยในชิ้นงาน

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลปะ

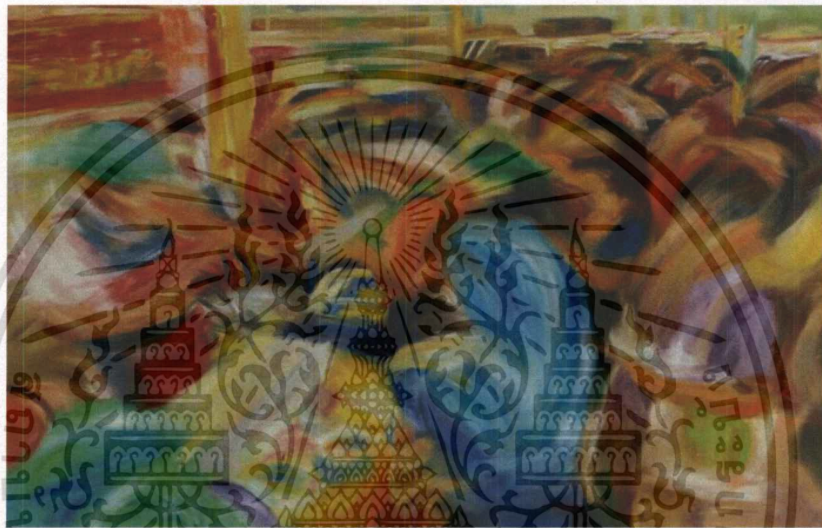
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อกลุ่มคนมากมายจนให้ทำให้เกิดความอัดอัดขุขุมนุ่นวุ่นวายแต่ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความงามความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนมากมายนั้นจึงทำให้ข้าพเจ้ามาสร้างงานโดยผ่านกระบวนการทางจิตกรรม โดยเทคนิคสีน้ำมัน และการนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ซึ่งรูปแบบของผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ของข้าพเจ้ามีความคล้ายคลึงกันของการจัดวางองค์ประกอบ ข้าพเจ้าจึงเลือกนำผลงานชิ้นที่ 2 มาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ 1 ชิ้น จากผลงานทั้งหมด 3 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ มีความกลมกลืนของตัวเนื้อหาและวิธีการนำเสนอด้วยภาพมีความเป็นกลุ่มคนจึงทำให้มีความกลมกลืนของภาพถึงแม้ว่าทิศทางในความเคลื่อนไหวต่างกันแต่ เส้น รูปทรง ฟอรั่มสี น้ำหนัก ไปในทิศทางเดียวกันไม่มีอะไรที่โดดเด่นกว่าใครถึงแม้ว่าทิศทางในความเคลื่อนไหวต่างกันจึงทำให้มีความกลมกลืน

ภาพที่ 34 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ คือความหลากหลายที่ข้าพเจ้าใช้ทิศทางหลากหลายเพื่อขบเน้นความเคลื่อนไหวที่ซุกมุ่นวุ่นวายจากกลุ่มคนจำนวนมากความหลากหลายของข้าพเจ้ายังคงมีชุดสีที่ข้าพเจ้าได้ใช้จากความจริงซึ่งมีความหลากหลายในเรื่องของสีทั้ง โทนร้อนและ โทนเย็นและชุดสีพิเศษ

ภาพที่35 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่ 1

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักด้านซ้ายและขวาของภาพ ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงความเคลื่อนไหวด้วยเส้น เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

ภาพที่36 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

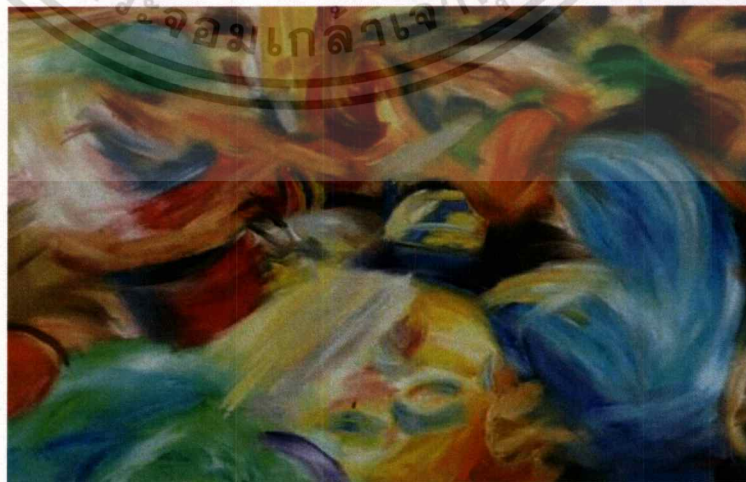

ภาพที่ 37 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 1

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของรูปทรง น้ำหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรีย์และทาง อุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่ เหมาะสม และมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการความเคลื่อนไหวกันของจุดและเส้นจำนวนมาก ให้ความหมาย สำคัญแก่จุดและเส้นเหนือที่ชนชาติอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

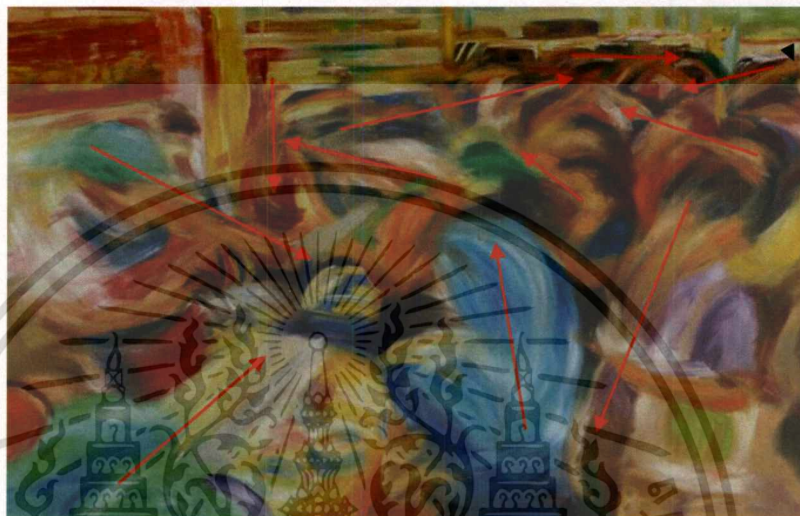

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของ จุดและเส้นจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้ล้อหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

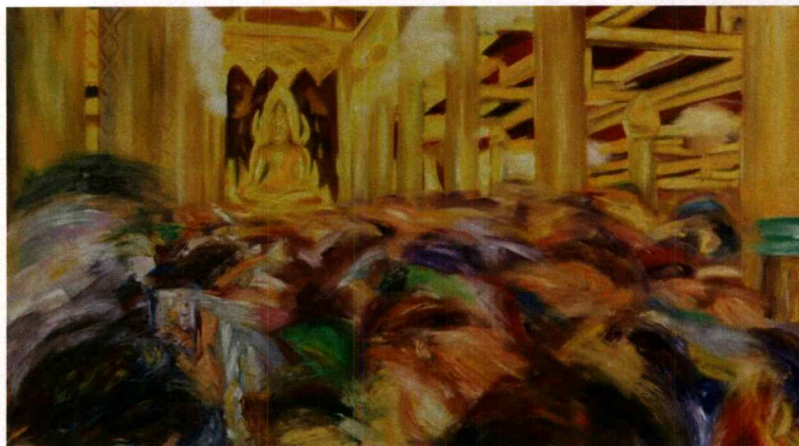

ภาพที่ 39 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 1

4.3.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานชิ้นที่ 2

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ มีความกลมกลืนของตัวเนื้อหาและวิธีการนำเสนอด้วย ภาพมีความเป็นกลุ่มคนจึงทำให้มีความกลมกลืนของภาพถึงแม้ว่าทิศทางในความเคลื่อนไหว ต่างกันแต่ เส้น รูปทรง ฟอर्मสี น้ำหนัก ไปในทิศทางเดียวกันไม่มีอะไรที่โดดเด่นกว่าใครถึงแม้ว่า ทิศทางในความเคลื่อนไหวต่างกันจึงทำให้มีความกลมกลืน

ภาพที่40 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ คือความหลากหลายที่ข้าพเจ้าใช้ทิศทางหลากหลาย เพื่อขบเน้นความเคลื่อนไหวที่ซุกซ่อนซ่อนไว้นวนเวียนจากกลุ่มคนจำนวนมากความหลากหลายของข้าพเจ้า ยังคงมีชุดสีที่ข้าพเจ้าได้ใช้จากความจริงซึ่งมีความหลากหลายในเรื่องของสีทั้งโทนร้อนและโทนเย็นและชุดสีพิเศษ

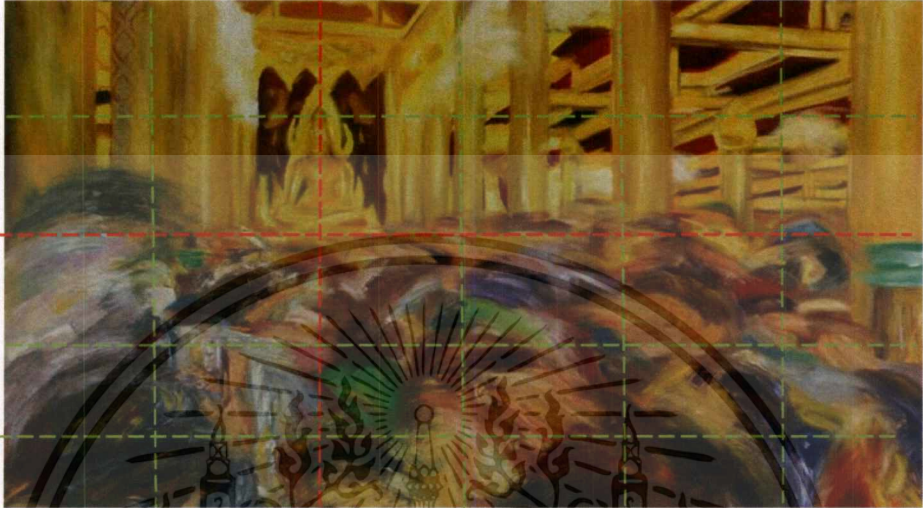

ภาพที่41 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสมดุล (Balance)

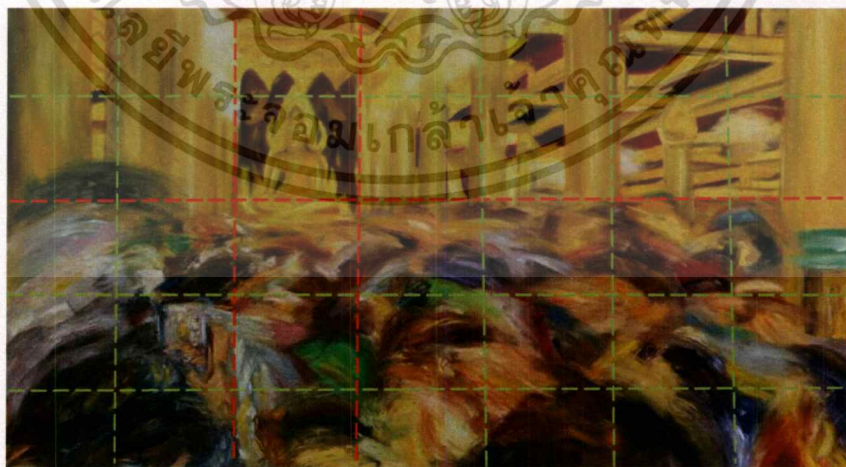
การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักด้านซ้ายและขวาของภาพ ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงความเคลื่อนไหวด้วยเส้น เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

ภาพที่ 42 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชั้นที่ 2

สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความเป็นมิติของรูปทรง น้ำหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน แต่เอกภาพในผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า แบ่งเป็นอย่างครึ่งกันจึงทำให้มีความรู้สึกขัดแย้งกัน

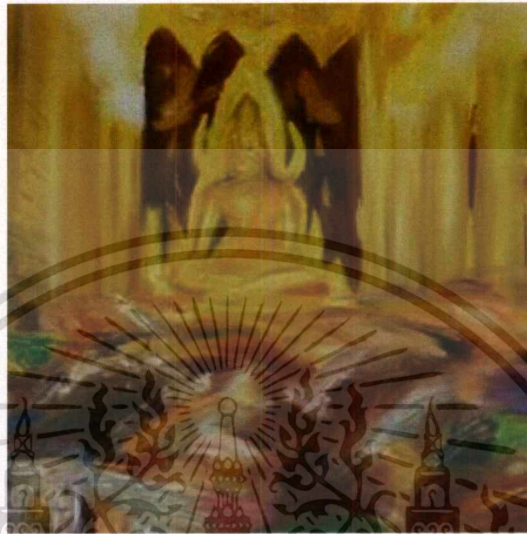

ภาพที่ 43 ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน ผลงานชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเด่น (Dominance)

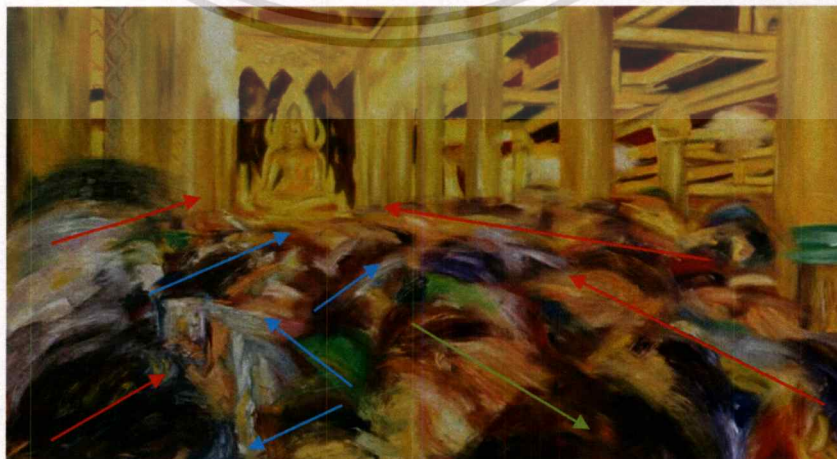
ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการความเคลื่อนไหวกันของจุดและเส้นจำนวนมาก ใ้บทบาทสำคัญแก่จุดและเส้นเหนือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

ภาพที่ 44 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 2

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของจุดและเส้นจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้สื่อหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพที่ 45 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานชิ้นที่ 3

ความกลมกลืน (Harmony)

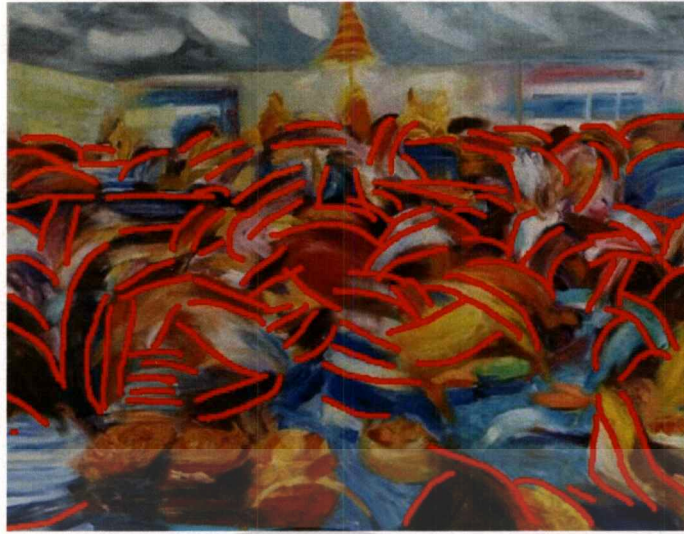
ความกลมกลืนของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ มีความกลมกลืนของตัวเนื้อหาและวิธีการนำเสนอด้วยภาพมีความเป็นกลุ่มคนจึงทำให้มีความกลมกลืนของภาพถึงแม้ว่าทิศทางในความเคลื่อนไหวต่างกันแต่ เส้น รูปทรง ฟอรั่มสี น้ำหนัก ไปในทิศทางเดียวกันไม่มีอะไรที่โดดเด่นกว่าใครถึงแม้ว่าทิศทางในความเคลื่อนไหวต่างกันจึงทำให้มีความกลมกลืน

ภาพที่ 46 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ คือความหลากหลายที่ข้าพเจ้าใช้ทิศทางหลากหลายเพื่อขบเน้นความเคลื่อนไหวที่ซุกมุ่นวุ่นวายจากกลุ่มคนจำนวนมากความหลากหลายของข้าพเจ้ายังคงมีชุดสีที่ข้าพเจ้าได้ใช้จากความจริงซึ่งมีความหลากหลายในเรื่องของสีทั้งโทนร้อนและโทนเย็นและชุดสีพิเศษ

ภาพที่ 47 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของทิศทางกลุ่มคน ผลงานชิ้นที่ 3

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักด้านซ้ายและขวาของภาพ ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงความเคลื่อนไหวด้วยเส้น เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

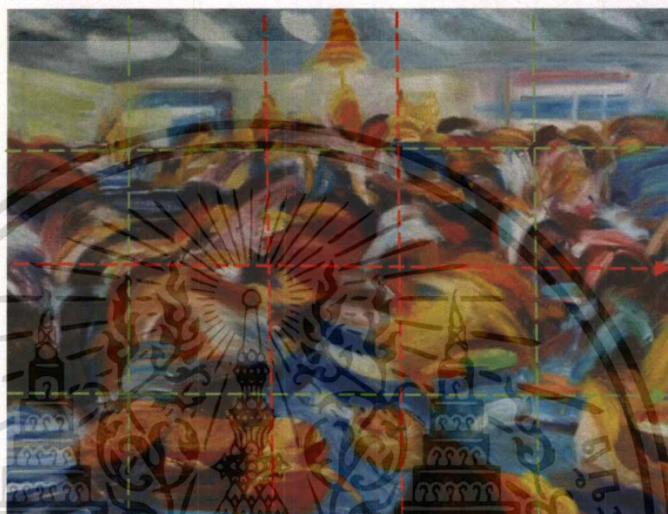

ภาพที่ 48 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

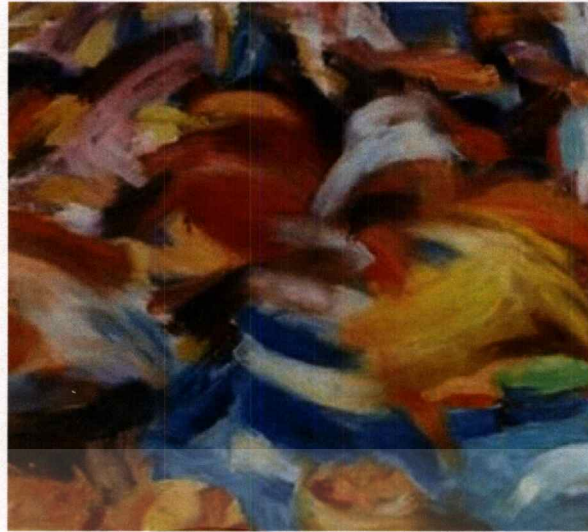
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของรูปทรง น้ำหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรียะและ ทางอุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่ เหมาะสม และมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

ภาพที่ 49 ภาพแสดงการสัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 3

ความเป็นเด่น (Dominance)

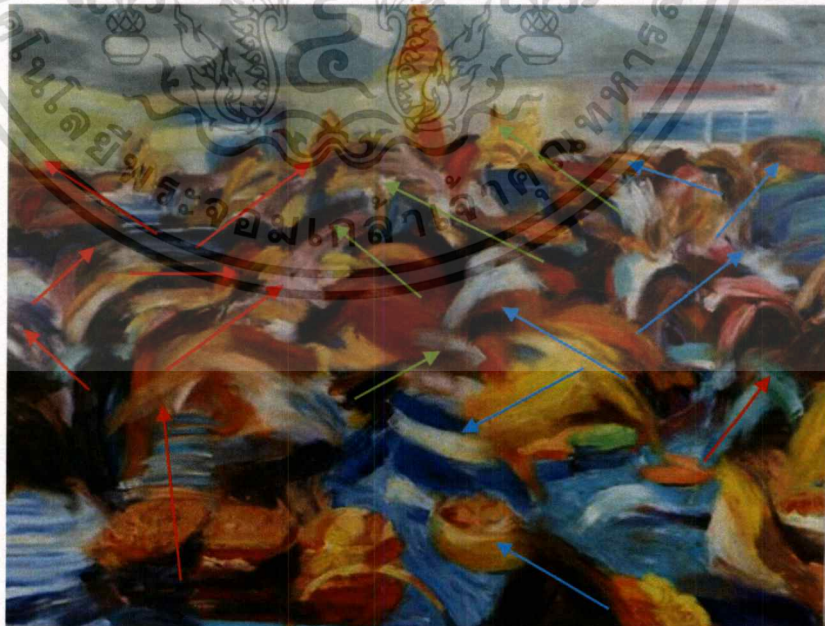
ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการความเคลื่อนไหวกันของจุดและเส้นจำนวนมาก ให้บทบาท สำคัญแก่จุดและเส้นเหนือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

ภาพที่50 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นจากความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 3

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของ จุดและเส้นจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพที่51 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว ผลงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

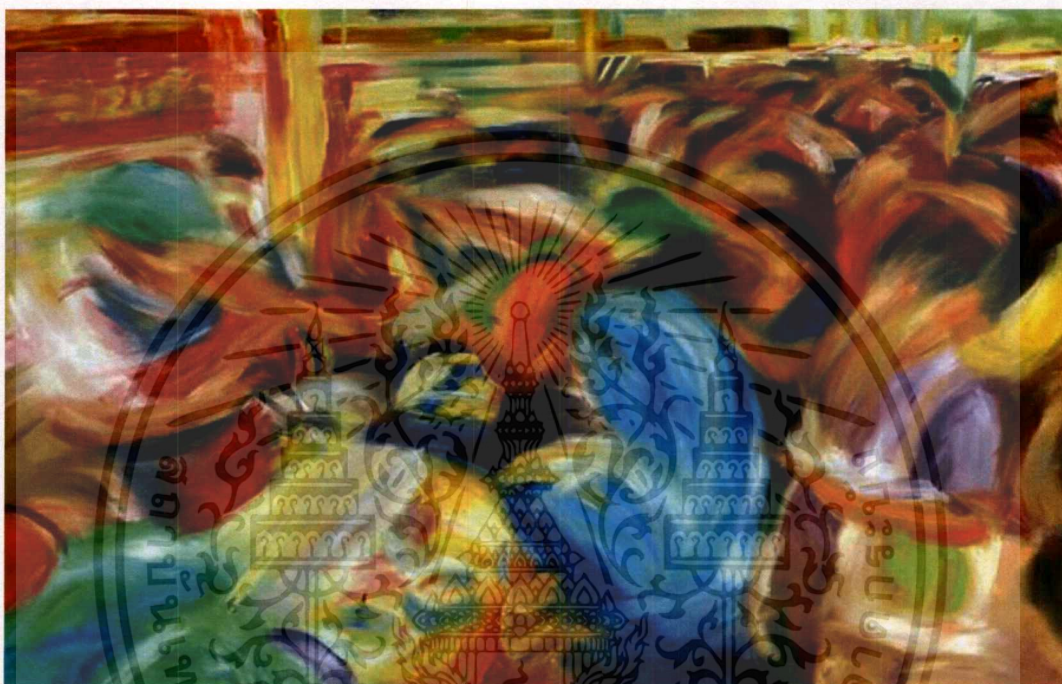
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความงามจากความเคลื่อนไหวของกลุ่มคน” เป็นการนำเสนอกลุ่มคนจำนวนมากมายที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นจากการได้ไปเที่ยวได้ไปเดินเล่นซื้อของเครื่องใช้ต่าง ๆ และต้องพบเจอกับกลุ่มคนจำนวนมากมาเหล่านี้ตลอดกลุ่มคนเหล่านี้ได้สร้างความอึดอัดขุขุมนุ่นววยต่อข้าพเจ้าก็จริงแต่ข้าพเจ้ากับเอาความรู้สึกที่ได้รับจากกลุ่มคนจำนวนมากเหล่านี้มาถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการกลุ่มคนเหล่านี้มีความงามซ่อนภายใต้ความเคลื่อนไหวข้าพเจ้าจึงเลือกแสดงเคลื่อนไหวผ่านตัวกระบวนการจิตรกรรม

กระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า จะเป็นการนำเสนอความงามความเคลื่อนไหวของกลุ่มคนในรูปแบบของเอ็กซ์เพรสชัน(Expression)เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดอารมณ์ แอ็บสแตรค(Abstract)เป็นรูปแบบลักษณะนามธรรมและกึ่งนามธรรมรวมไปถึงฟิวเจอร์ริสม์(Futurism)เป็นการเคลื่อนไหว เป็นการแสดงออกที่ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจรวมกันโดยใช้ชุดสีจริงจากภาพต้นแบบอ้างอิงและยังคงเค้าความเป็นจริงอยู่บ้างเพื่อให้ได้รู้สึกถึงสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้ไปพบเห็นกลุ่มคนเหล่านั้นด้วย

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูล ค้นหาแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน มีการพัฒนาแนวความคิดและรูปแบบตลอดจนการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน และแก้ไขปัญหา จนสามารถทำให้การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์นั้น สำเร็จไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

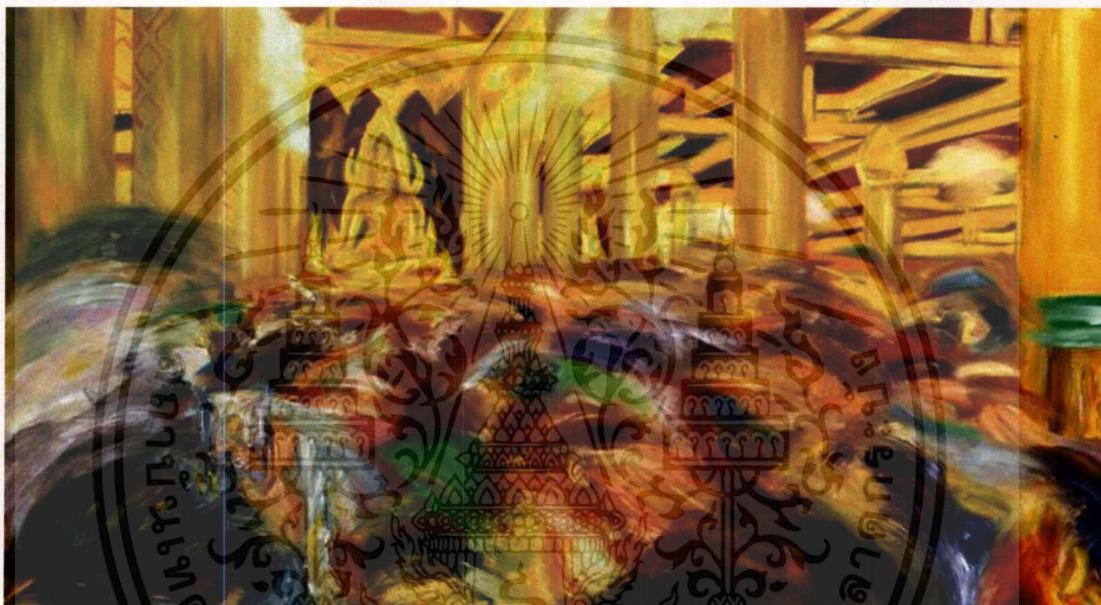
ภาพที่ 52 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน เทศกาลอาหาร

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 250 x 161 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

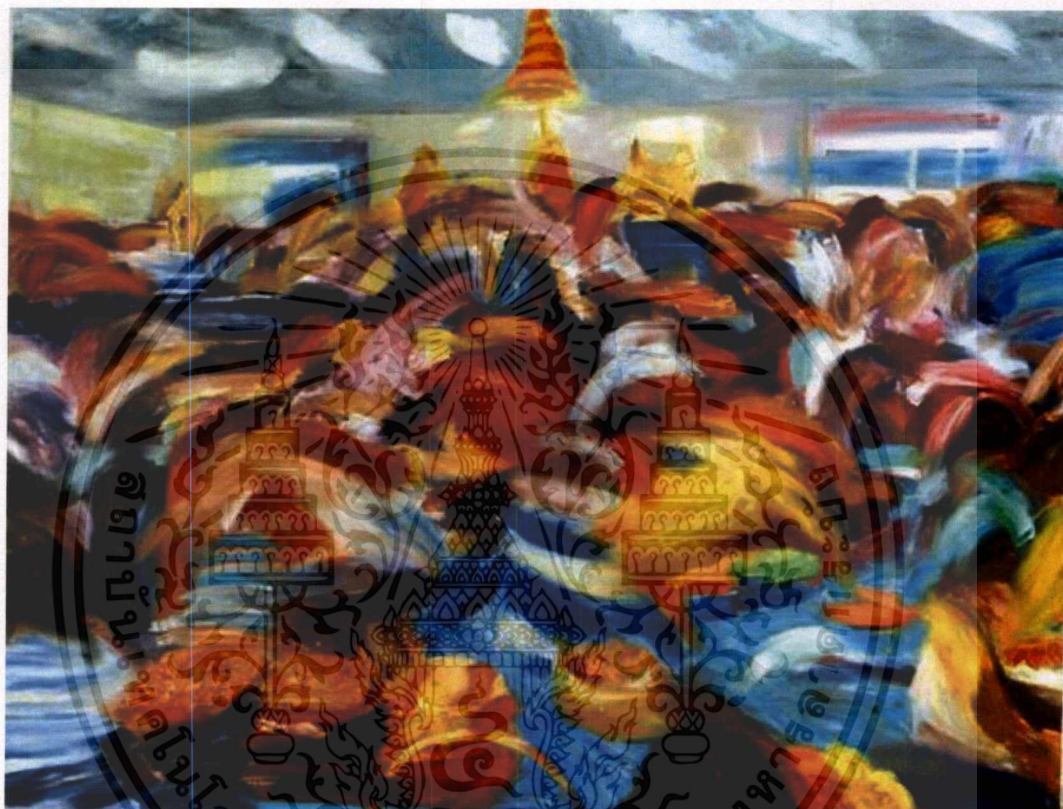
ภาพที่ 3 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน วัดหลวงพ่อโสธร

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 270 x 151 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ภาพศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน วัดหลวงพ่อโสธร

เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมัน

ขนาด 250 x 191 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายปรกรณ์พัฒน์ นิมิตอกอมร
 วัน เดือน ปีเกิด 26 กุมภาพันธ์ 2539 ที่กรุงเทพมหานคร
 ที่อยู่ 93/140 หมู่บ้าน วาสนา ซอย หทัยราษฎร์ 11 ต.มีนบุรี อ.มีนบุรี
 จ.กรุงเทพมหานคร 10510
 ประวัติการศึกษา 2556 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4
 2557-2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
 สาขาวิชาจิตรกรรม

